Fremtiden hviler på fortiden

Udgivet af Idrætshistorisk Samling Sifa Nummer 18. December 2020

Veteranen

Du kan blandt andet læse om

SIFA Idrætshistorisk Samling har fejret sin 40 års fødselsdag med en udstilling på »Springeren« blandt andet med 18 flotte såkaldte roll up bannere.
Side 2-5 og 42-47.

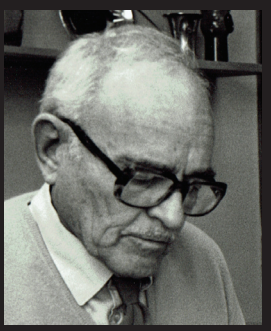

Aage Dam fra »Chang« skriver om sporten i Aalborg gennem en menneskealder.
Side 6-10.

Frederik Åkesson opnåede flere end 1.000 kampe på 20 ishockeyår.
Side 11-13.

Kurt Nicolaysens klubrekord i antal kampe bliver næppe slået.
Side 27-29.

Joachim B. Olsen vandt OL-sølv i hård kamp mod de bedste i verden.
Side 35-38.

Af Lise Pedersen

Beretning Idrætshistorisk Samling 2020

Året 2019 var et helt særligt år for SIFA Idrætshistorisk Samling. Samlingen, der som det er de fleste bekendt, startede som Aalborg Idrætsarkiv i efteråret 1979, fejrede sin 40 års fødselsdag i november måned med en festlig sammenkomst, hvortil alle tidligere og nuværende medarbejdere samt andre gæster var inviterede. Festligheden blev afholdt på »Springeren« – Maritimt Oplevelsescenter og bød, ud over god mad og hyggeligt samvær, også på den første præsentation af Samlingens flotte fødselsdagsudstilling, der blev til i løbet af nogle travle efterårsmåneder sidste år, med SIFA's formand Keld Jensen som primus motor, godt hjulpet af flere af medarbejderne.

Udstillingen kunne efterfølgende ses på »Springeren« frem til midten af marts måned, helt gratis for interesserede fra Aalborgs idrætsliv, i en fin opstilling sammen med en lang række effekter fra Samlingen. Herfra skulle udstillingen egentlig have været rundt til forskellige arrangementer og institutioner, men dette satte Corona-krisen en brat og effektiv stopper for, og eftersom der endnu ikke er normale tilstande i hverken lokalsamfundet eller idrætslivet i Aalborg, er denne mobile udstilling, der består af 18 flotte såkaldte roll up bannere, som det er ganske let at stille op og tage ned igen, endnu ikke for alvor begyndt sin forhåbentlig travle rundtur til foreninger og andre interesserede. Den er helt klar til at komme ud og fortælle spændende historier om idrætten i Aalborg i mere end hundrede år, så hvis det er noget for jeres forening, eller I har andre ideer til præsentation af udstillingen, så sig til! Ring eller send en email!

Sifa Idrætshistorisk Samling Harald Jensens Vej 3-5 . 9000 Aalborg . Tlf. 98 16 64 99 . sportshistorie.dk

Styrelse

Keld Jensen,
tidligere formand og æresmedlem i SIFA,
tlf. 20 13 80 77

Lise Pedersen,
tidligere kasserer og æresmedlem i SIFA,
tlf. 28 90 49 70

Medarbejdere

John Laden Jensen, tlf. 53 80 22 72
Karsten Simensen, tlf. 50 51 76 18
Jan Jensen, tlf. 20 29 53 54
John Holm Jensen, tlf. 23 63 79 05
Leif Bruno Sørensen, tlf. 22 16 97 26
Allan Pedersen, 50 35 02 31
Karsten Jensen, tlf. 30 62 03 54
Eigil Christensen, tlf. 25 39 01 83

Nyt styrelsesmedlem

Ved fødselsdags-sammenkomsten sagde vi farvel og en stor, varm tak til Inga Højmark, der afsluttede sin meget lange periode som styrelsesmedlem i Idrætshistorisk Samling, helt fra stifteren, Leo Møllers tid. Som nyt styrelsesmedlem er SIFA's netop afgåede formand, Keld Jensen, indtrådt, og samlingens medarbejdere arbejder fortsat kollektivt i samarbejde med den styrelse, som SIFA's bestyrelse har udpeget til opgaven.

SIFA Idrætshistorisk Samling har nu i næsten 11 år boet på Harald Jensens Vej, hvor der igen, efter en lang og meget stille Corona-periode, er begyndt at komme gæster forbi i åbningstiden, hver onsdag eftermiddag fra klokken 13 til 16. Også uden for denne åbningstid finder en del interesserede vej til Samlingen, og der kan aftales besøg af grupper af interesserede, enten fra idræts- og andre foreninger eller fordi de på anden vis har interesse i at se, hvad vi kan byde på. Flere sådanne besøg er kædet sammen med et besøg på Aalborg Stadion, som i al stilhed i 2020 har fejret sit 100 års jubilæum.

Samlingen har på mange måder rigtig gode forhold, og en fantastisk placering, men alligevel er det hos medarbejdere og styrelse et stort ønske på et tidspunkt at finde nye, mere tidsvarende rammer – helst i ét plan og med sikkerhed for, at der ikke kan ske fugtskader på alle vores fine arkivalier, der for størstedelens vedkommende opbevares i kælderen under udstillingslokalerne.

▼ *Lindholm Idrætsforening*

Førsteholdet i 1963 er på et af de mange fodboldbilleder, vi har modtaget fra LIF. Bagest fra venstre: Jørgen Lund, Holger Hansen, Henning Møller, Willy »Maler« Sørensen og Hans »Solo Hans« Nielsen. I midten fra venstre: Erik Sørensen, Jørgen »Siller« Pedersen og Henning Sieker. Forrest fra venstre: Poul Hermansen, Leif »Tranum« Nielsen og Willy Mortensen.

B15939. A419, Lindholm Idrætsforening. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Medarbejdere
Medarbejderstaben er udvidet med flere nye medarbejdere, der er ved at komme godt ind i arbejdet på Samlingen og har fået en god introduktion til det arkivarbejde, der finder sted med at modtage og registrere de mange effekter af forskellig art, der doneres til Samlingen fra især Aalborgs idrætsverden samt fra enkeltpersoner – eller på anden vis, for eksempel med modtagelse og rundvisning af gæster, udarbejdelse af artikler og andet. Under Corona-situationen har aktiviteten været ret nedsat, der er stort set ikke kommet besøgende, men enkelte af medarbejderne har trofast »holdt skruen i vandet« og løst de løbende opgaver, og nu håber vi så, at der igen kommer mere gang i aktiviteterne.

Nye donationer til Samlingen i 2020
I årets løb har vi modtaget flere fine donationer, blandt andet efter bokseren Bjarne Krogh. En samling af flotte fotos, programmer og udklip med mere.

Bokserne Ole Svendsen og Ulf Terkelsen har også indleveret en del af deres private samlinger.

Lindholm Idrætsforening har afleveret en stor samling fotos.

Endelig har Lynge Jakobsen afleveret flere kasser AaB-aviser og programmer og meget andet.

Året der gik
Den traditionelle sommer- eller efterårsfest for medarbejdere med ledsagere har, igen af Coronamæssige grunde, endnu ikke fundet sted, men der arbejdes med at gøre det næste arrangement til noget helt særligt, som tak for indsatsen i det daglige, og specielt i anledning af den fine løsning af arbejdsopgaverne omkring 40-års fødselsdagen.

Henover efteråret har medarbejderne, med Leif Bruno Sørensen som den absolutte ankermand, arbejdet på årets udgave af Veteranen, den 18. i rækken af dette populære årsskrift, der bestemt ikke er blevet mindre omfangsrigt i årenes løb.

Samlingens Facebook-gruppe er stadig også meget populær og velbesøgt. I alt er der efterhånden mere end 1.800 medlemmer, der følger denne side, som John Laden lægger et stort arbejde i at holde særdeles aktiv.

Hjemmesiden derimod, har et lidt mere stille liv, men den er intakt og bliver løbende opdateret med assistance fra idrætskonsulent Søren Larsen, og der kommer af og til nye, små artikler om forskellige relevante emner og personer på den. Prøv selv at kigge ind på www.sportshistorie.dk.

I begyndelsen af oktober måned gennemførtes en lille, vellykket eftermiddags-workshop i arkivarbejde med undervisning af arkivar Flemming Nielsen fra Stadsarkivet, med henblik på at den fortsatte oplæring kan fortsætte internt blandt nye og erfarne medarbejdere. TAK til Flemming for denne dag!

Julekomsammen
Den årlige, traditionsrige julesammenkomst for de idrætsveteraner i Aalborg, som ved donationer til Idrætshistorisk Samling eller på anden vis har ydet en

▶ *Udstilling på »Springeren«*
SIFA Idrætshistorisk Samling fejrede i efteråret 2019 sin 40 års fødselsdag med blandt andet en stor udstilling på »Springeren« – Maritimt Oplevelsescenter. Den mobile del af udstillingen bestod af 18 flotte såkaldte roll up bannere, som det er ganske let at stille op og tage ned igen.
Foto: SIFA.

særlig indsats for SIFA og dermed for idrætten i Aalborg, har nu to gange været afviklet på meget festlig vis med Aalborg Frejas klubhus som ramme for en dejlig og hyggelig eftermiddag i december. Arrangementet, der sædvanligvis samler omkring 175 deltagere, startede igen sidste år med en hyggelig frokost og fortsatte med alle de traditionelle aktiviteter: Interview-samtale mellem exborgmester Henning G. Jensen og Jørgen Pyndt – om Hennings liv og Aalborgs fortræffeligheder – bingospil med Peter Skram, stort lotteri med masser af sponsorerede gevinster samt musikalsk underholdning, der endnu engang var lagt i hænderne på den lokale musikgruppe Gårdsangerne.

Dette arrangements skæbne i 2020 har længe været uafklaret, men forsamlingsforbud på grund af Corona-smittefare gør det ikke muligt og rimeligt at forsamle så mange mennesker til et sådant arrangement, hvorfor det aflyses.

Godt samarbejde

Til sidst skal der lyde en stor TAK til alle medarbejderne på Idrætshistorisk Samling for et godt samarbejde og for det store engagement, de lægger i deres frivillige indsats for at bevare Aalborgs idrætshistorie, til Aalborg Stadsarkiv for et rigtig fint samarbejde, samt til Aalborg Kommunes Sundheds- og Kulturforvaltning og medarbejderne her for et ligeledes meget fint samarbejde.

Sporten i Aalborg gennem en menneskealder

Det er ikke uinteressant at kaste et blik tilbage i tiden for at prøve på at drage sammenligninger mellem idrætsfolkenes vilkår dengang og nu. Ikke mindst den kendsgerning, at mange af de idrætsgrene, der dengang var in, i dag er gledet i baggrunden til fordel for nye idrætsgrene.

Artiklen er skrevet af Aage Dam, der var medarbejder på Aalborg Idrætsarkiv i 1980'erne

Lad os tage fodbold, der dengang som nu vel nok er den største og mest estimerede idrætsgren, hvis publikumtilstrømningen skal lægges som målestok.

Dengang eksisterede danmarksturneringen ikke, og der fandtes i byen tre klubber med omtrent lige stærke hold, Aalborg Boldspilklub af 1885, Idrætsklubben Freja og Idrætsklubben »Chang«, de to sidstnævnte klubber begge stiftet i 1912.

De tre hold spillede alle i den jydske mesterrække, som AaB dog var ene om at vinde. Endog provinsmesterskabet tog de sig af. Men uanset, hvor godt holdene stod på pointlisten, var de lokale kampe altid og uden sammenligning sæsonens store trækplaster, og kampene var umulige at tippe og fik næsten altid et uventet resultat. Det bevirkede, at der

▲ *Aalborg Stadion i 1940'erne*

Vi har fundet et par billeder med artiklens forfatter Aage Dam som fodboldspiller i Idrætsklubben »Chang«.
Klubbens hold er forrest fra venstre: Holger Jensen, Kurt Wunderlich, Folmer Thornson og Harry Rasmussen. Bageste række: Carl Christian Lynge, Otto Hansen, Engby Jensen, Rudolf Søgaard, Børge Larsen, Erik Rasmussen og Aage Dam.

B1803, A130, Idrætsklubben »Chang«.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

Aage Dam
I mange år fast spiller på »Chang«s divisionshold. Flere kampe på udvalgte hold. Senere leder af klubbens ynglingehold. Kontakt med »drengene« fra dengang til sin død i 2001.

Habil gymnast, tennisspiller og orienteringsløber. Medstifter af Aalborg Skiklub. Kricket var dog sportsgrenen, der stod Aages hjerte nærmest. Deltog også her på udvalgte hold.

altid var mange mennesker, målt med datidens alen, til disse opgør. I dag er holdene delt ud i tre forskellige turneringsrækker og mødes kun i private kampe, der naturligvis ikke har den helt store publikumsinteresse.

Fremsynede ledere fandt snart ud af, at skulle man hjælpe aalborgensisk fodbold frem mod samme styrke som københavnske hold, der dengang var af international styrke, skulle der ske noget særligt. Man fandt frem til, at sagen var Aalborg Pokal Turnering. Initiativet kom

◀ *På vej til udekamp*

På billedet til venstre er vi tilbage til ca. 1930. Klubbens spillere er fra venstre: Vili Badus Buus, Yde Aage Kristiansen, Karl Thomsen, Karl Otto Nielsen, Aage Dam, Nørgaard, Jens Anker Arentoft, Eigil Larsen, Karl Emil Kristiansen og Ejner Thomsen.
I bilens dør en ukendt person og næstsidst på billedet med kasket bilens chauffør.

B2015, A130, Idrætsklubben »Chang«.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

faktisk fra AaB's daværende formand restauratør M. T. Madsen og fabrikant Lauritzen, også AaB. Et møde mellem disse to repræsentanter fra AaB samt repræsentanter fra Freja og »Chang« gav til resultat, at man stiftede ovennævnte forening, og hermed begyndte en ny og glorværdig periode for aalborgensiske fodboldspillere. Året var 1918.

Først og fremmest startede man en pokalturnering om to pokaler, der var givet af AaB's formand M. T. Madsen og fabrikant L. P. Lauritzen, og efter stadionindvielsen i 1920 kom der rigtig gang i sagerne. Man fandt ud af, at det var sjovt at se et kombineret byhold fra samtlige tre klubber mod stærke hold fra København eller, og det var i mange år årets kamp, Odenses byhold. Første modstander var dog Akademisk Boldklub, som vandt kampen knebent med 2-0 efter godt spil af byholdet.

I sammenslutningens formålsparagraf stod der: »Til fremme af fodboldspillet i Aalborg«. Ingen af de dygtige formænd, der i tidens løb påtog sig opgaven, forsømte dette på noget tidspunkt.

Snart slog de initiativrige ledere i pokalturneringen dristigt ind på den vej, der skulle blive en virkelig løftestang for fodboldspillet. Englænderkampene, som overskyggede alt, hvad man hidtil havde været stillet overfor af sportslige begivenheder. Og den gang var folk vilde efter at komme til englænderkampe, selv om der ikke stod point på spil. Sådan er det jo ikke i dag. Man interesserer sig ikke for andet end alvorlige kampe.

Man fik i 1931 den første professionelle træner, Mr. David Steele fra Huddersfields berømte hold. Han var en fantastisk energisk træner, og mangen kæmpe fra dengang kan endnu få mareridt ved tanken om hans massage, der fik store, stærke mænd til at krybe ind under massagebænken i et forgæves forsøg på at undslippe. Samme år havde vi besøg af Third Lanark fra den skotske første division, og de fik kamp til sidste fløjt. Skotterne måtte nøjes med en beskeden sejr på 3-2.

Lokale kampe højdepunktet

Desværre tillader pladsen ikke, at man kommer ind på alle sportsgrene. Fodbold alene ville kunne fylde en tyk bog.

I 1889, da DBU blev stiftet, var aalborgensisk idræt kun lige kommet ud af svøbet. Af nuværende fodboldklubber eksisterede dengang kun Aalborg Boldspilklub af 1885, og først i 1912 stiftedes Idrætsklubben Freja og Idrætsklubben »Chang«. Begge klubber havde dog eksisteret i nogle år som drengeklubber. Klubberne hørte til i hver sin del af byen: AaB i Østbyen med eksercerpladsen, hvor nu Fynsgade går, som domicil, »Chang« i Grusgraven, det nuværende atletikstadion ved Hobrovej, og Freja på Fjordmarken. Og klubbernes tilhængere var så at sige at finde inden for det kvarter, hvor klubbernes baner lå. I dag, hvor afstande ingen rolle spiller, siger man, tilhører man den klub, som man bedst kan lide, eller som hører til i toppen, og her har AaB jo bragt sig i en fordelagtig position, således at den i dag er fuldstændig dominerende og Nordjyllands bedste hold.

For år siden spillede de tre nævnte klubber som tidligere omtalt i den såkaldte jydske mesterrække, og kampene indbyrdes var i mange, mange år sæsonens absolutte højdepunkt og uanset den øjeblikkelige position på pointtabellen umulige at tippe. Det var de kampe, der altid trak de fleste tilskuere, selv om AGF, Randers Freja, Vejle, Esbjerg var velanskrevne gæster. Og det var de kampe, der satte sindene i bevægelse, som intet andet her i byen kunne. Og dengang spillede man med

fremskudt centerhalf, hvad der gjorde kampene langt morsommere end de – for det meste – er i dag. Man kendte heldigvis ikke betonforsvar. Man brugte kun undtagelsesvis mandsopdækning, og disse to ting i forening, eller undladelsen af dem, gjorde det muligt for fantasien at være med i opbygningen af angrebene på anderledes mærkbar vis end i dag.

Aalborgs faciliteter i orden

At sporten har betydning for millioner af mennesker verden over, er alle vist klar over, også politikerne, der har den bevilgende myndighed med hensyn til faciliteter i form af idrætspladser, stadion og haller. Ingen kommunalpolitiker er blind for, at vil man beholde de unge mennesker i byen, eller ønsker unge fra andre egne til at slå sig ned i byen, må man have mange faciliteter at byde på: Uddannelsesmuligheder, underholdninger af højest forskellig art: Teater, musik, kunst og hvad der interesserer næsten alle samfundslag mere eller mindre: Sport og gode muligheder for at udfolde sig i den gren, man nu har valgt.

Og her kan vi jo ikke undlade at sende vor nuværende borgmester Marius Andersen en glad og taknemmelig tanke. Det er ikke faciliteter, vi mangler her i byen, og heldigvis har vi masser af unge, der flokkes under de forskellige klubbers faner i begejstring for sporten.

▼ *Aalborg Idrætsarkiv*

Tre medarbejdere er i gang med at datere og finde navne på de idrætsudøvere, der er på nogle af de første billeder, arkivet har modtaget. Fra venstre ses artiklens forfatter Aage Dam, Knud Bloch fra rosporten og den populære fodbolddommer Aage Poulsen.

B2968/F93, A63 Aalborg Idrætsarkiv.

Selvfølgelig ved vi nu, at de fleste dyrker sport, fordi det morer og interesserer dem, og nogle gør det for at få afreageret eller for begge deles skyld, og endelig nogle, fordi de ved, at sporten er medvirkende til at holde dem sunde og raske, bortset fra de uundgåelige brækkede ben eller næser, som især fodbold, ishockey, skisport og boksning giver mulighed for at erhverve sig.

Dyrk motion hele livet

I Aalborg Stiftstidendes lørdagsnummer af 30. januar 1971 kunne man læse definitionen på en sportsidiot – formuleret af ægtefællen: En sportsidiot er en mand eller kvinde, der flintrer rundt hver weekend fra den ene sportskamp til den anden og lader ægtefællen ene hjemme med opvasken og et kedeligt TV.

Nå, helt så stor idiot, som ægtefællen mente, var pågældende nu ikke. Han slap da for opvasken, Men hvis han kun er passiv tilskuer, har han ikke fået det væsentlige med, hvad angår udøvelse af sport.

For én, der som jeg har levet et liv i sportens tegn, er det faktisk uforståeligt, at ikke alle mennesker sørger for at få kondien i orden.

Den højeste form for velvære, som jeg kender, er timerne efter en træningstur og et varmt eller et koldt bad. Jeg vil vove den påstand, at det er den højeste form for velvære, der findes, selv om jeg ikke vil nægte eller er uvidende om, at der findes mange andre former for velvære. Jeg tror, jeg har prøvet dem alle eller næsten alle. Men ingen af dem får en til at føle sig karsk og frisk, som en tilpas hård træning.

Vi ved alle i dag, at den nuværende samfundsstruktur og velstanden i skøn forening bidrager til en nedsættelse af den fysiske udfoldelse og dermed forøger risikoen for forskellige sygdomme, som en passende motion kunne imødegå og samtidig sikrer ikke alene et længere liv, men et bedre liv. Man har bil i dag, og de der har, kender alle den følelse af irritation, som kan gribe dem, når de ikke kan finde en parkeringsplads i umiddelbar nærhed af bestemmelsesstedet. I stedet for at glæde sig over, at man derved får en lille mulighed for lidt motion.

For den rene motionsdyrker kræves der ikke mange faciliteter for udfoldelse, men anderledes stiller det sig med den unge ambitiøse idrætsmand. Og heldigvis er der kun få politikere, der ikke er klar over det, men ikke alle har alligevel viljen til at ofre skatteydernes penge til dette formål. Heldigvis for Aalborg har vi en borgmester og et byråd, der fuldt ud har indset det. Det er ikke faciliteter, vi mangler her i byen. Alle unge har en rimeligt chance for at komme til at dyrke den sportsgren, som han eller hun foretrækker. Og heldigvis har vi masser af talentfuld ungdom, der flokkes om klubbernes faner.

Til dem vil jeg gerne sige: Tag idrætten i de unge år som en alvorlig leg. Der er ikke nogen følelse så tilfredsstillende, som det at have ydet sit bedste og være nået så langt som ens evner berettiger til. Giv alt, hvad der er i jer i det forholdsvis korte spand af år, som er den enkelte beskåret i de fleste idrætsgrene.

Men glem aldrig jeres kærlighed til sporten og endnu mindre interessen for at holde legemet i orden ved en passende motion – også selv om I skulle have en eller anden livsfarlig sygdom, som for eksempel gigt, der kan holdes nede ved rigelig bevægelse i alle led. Og glem ikke i den forbindelse at konsultere en læge.

Der er intet så sørgeligt som at se en ellers veltrænet sportsmand, der så snart hans aktive tid som idrætsmand er forbi, fuldstændig passiviseres, får dobbelthage og ansats.

◀ *Frederik Åkesson*
Ca. 500 kampe for AaB, 250 kampe for Herning Ishockey Klub, 231 landskampe, ca. 50 kampe i Tyskland og 25 kampe i Østrig.
B8390, A223, AaB Ishockey. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Året 2005 blev stop for dansk ishockeys grand old man. Landskampsrekordholderen med 231 kampe. Frederik Åkesson måtte indstille karrieren efter 30 år med skøjter på. Det startede egentlig med rulleskøjter, men allerede i 1975 tog den unge Frederik springet til AaB i skøjtehallen på Samsøgade på anbefaling af en klassekammerat i børnehaveklassen.

Frederik Åkesson, flere end 1.000 kampe på 20 ishockeyår

Af John Laden

Frederik Åkessons rekordliste er lang som en smørrebrødsseddel fra Ida Davidsen, og efter en fintælling viser det sig, at han har vundet fire guldmedaljer, vistnok ni sølvmedaljer og en enkelt af bronze i dansk ishockey.

Desuden har han spillet som professionel i den tyske klub Landsberg og i østrigske Wien.

– Der er ikke meget mere, jeg kunne have ønsket mig som aktiv ishockeyspiller, men jeg mangler alligevel den ultimative guldmedalje, nemlig den med AaB, siger Frederik Åkesson.

Gennem mere end 20 år som hockeyspiller er det blevet til mere end 1.000 kampe på topplan, i runde tal drejer det sig om 500 for AaB, 250 for Herning, 231 landskampe, 50 kampe i Tyskland og omkring 25 i Østrig.

Der er blevet slebet nogle skøjter i løbet af de 20 år.

◀ *Frederik Åkesson*
I 2005 spillede Åke for AaB. Senere efter en del skader gik han ind i ledergerningen.
B8455, A223, AaB Ishockey. Sifa Idrætshistorisk Samling.

▶ *Ishockeyhold fra AaB i 2004/2005*
Bagest fra venstre: Julian Jacobsen, Martin Thim, Jonas Elofsson, Brad Ralph, Christian Lie Nielsen, Jonas Guldbæk, Dmitri Yakushin og Mads Møller.
I midten: Alexandr Ageev, Robert Burakovsky, Tapio Sammelkangas, Bjarke Møller, Kasper Busk, Jens Nielsen, Daniel Villadsen og Martin Rajthat.
Forrest: Mikael Burakovsky, Frederik Åkesson, Kristian Vestergaard, Ole Nielsen (sportsdirektør), Bo Nordby Andersen, Heintz Ehlers (cheftræner), Martin Holst, Per Viggo Jacobsen (ass. træner) og Ronny Larsen.
B8456, A223, AaB Ishockey. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Inden da havde Frederik Åkesson spillet masser af ungdomskampe, og i de mange opgør mod IK Aalborg hed hovedmodstanderen Heinz Ehlers.

– Vi mødtes mange gange og det var måske derfor jeg skiftede til IK Aalborg et par sæsoner. Så var vi holdkammerater, indtil jeg tog til Sverige allerede som 17-årig. Med Heinz Ehlers' afgang fra IK Aalborg og med AaB Ishockey som topklubben, skiftede Åke dog hurtigt tilbage, og fik derfor sin debut allerede som 17-årig.

I en periode var aalborgensisk ishockey ikke god nok til Frederik Åkesson, så derfor tog han til Herning, hvor han vandt medaljer på stribe, men efter årene i Herning vendte han hjem til Limfjordsbyen i 2000. Springet fra mesterklubben til Aalborg Ishockey Klub var lidt for stor for Frederik Åkesson, så han endte med et par sæsoner i Tyskland og Østrig, inden det igen blev Aalborg, og skøjtehallen i Østbyen, der blev rammen omkring hans evner på isen. Det blev hårde tider for hockeyen, inden AaB Ishockey blev dannet.

Tallet 231 på ryggen

Havde det ikke været fordi han fik en knæskade med operationer til følge, og havde det ikke været fordi den blev efterfulgt af en række følgeskader, ville man helt sikkert have set Frederik Åkesson på sin faste plads som back i danskerkæden for AaB og landsholdet, men skaderne stoppede Åkes aktive karriere.

– Der var ikke noget valg, men på et eller andet tidspunkt skal man jo sige stop.

Det blev naturligvis også til stop på landsholdet, hvor Frederik Åkesson var rekordholder med 231 kampe. Åke kender kun det nøjagtige antal, fordi han fik en trøje med tallet på ryggen, og den skal der brede skuldre til at fylde ud.

Ledergerning

I stedet gik Frederik Åkesson ind i ledergerningen i ishockey.

▼ *Guldhjelm*

Ishockey B-VM 1999 blev afviklet i Danmark i Rødovre og Odense. Danmark blev vinder og alle de danske spillere fik udleveret en guldhjelm. SIFA Idrætshistorisk Samling har modtaget dette smukke eksemplar til samlingen fra Frederik Åkesson.

G55, AaB Ishockey. Sifa Idrætshistorisk Samling.

▼ *Sølvmedalje*

Frederik Åkesson vandt i sæsonen 2003-2004 sølvmedaljer med AaB Ishockey. Medaljerne kom i hus efter syv spændende kampe mod Esbjerg.

G53, AaB Ishockey. Sifa Idrætshistorisk Samling.

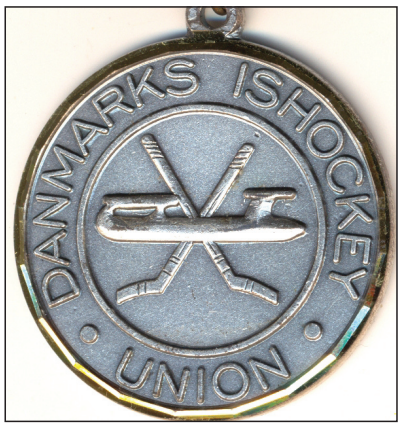

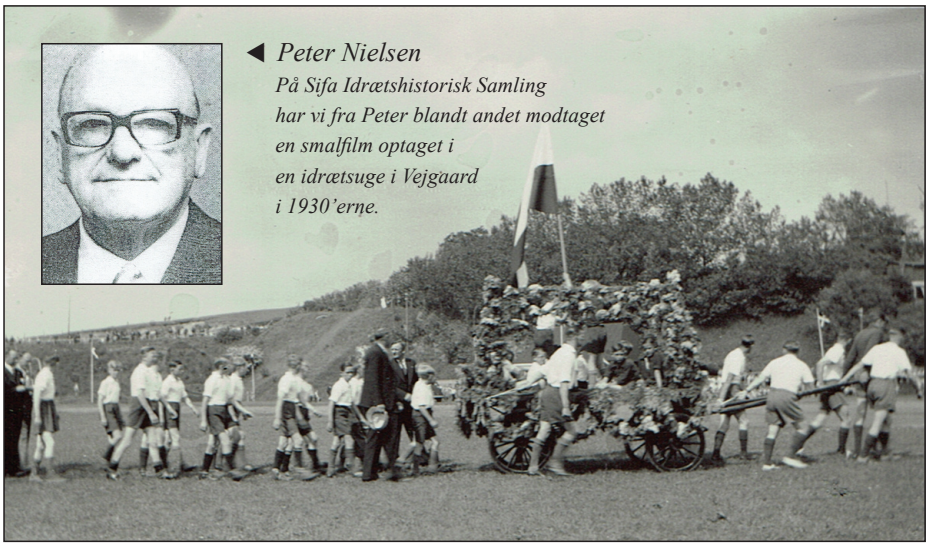

◀ *Peter Nielsen*
På Sifa Idrætshistorisk Samling har vi fra Peter blandt andet modtaget en smalfilm optaget i en idrætsuge i Vejgaard i 1930'erne.

Trikotagehandler Peter Nielsen fortæller om

Vejgaards idrætslivs barndom

Interviewer Karl Johan Hansen.
Medarbejder på
Aalborg Idrætsarkiv i 1980'erne

Trikotagehandler Peter Nielsen, Hadsundvej 40, fortæller her om sin tid som aktiv og leder i AIK i Vejgaards idrætslivs barndom.

– Jeg er født i 1905 i Dronninglund, men da jeg var et halvt år, flyttede familien til Vejgaard.

Det var under trange kår en del 15-16 årige samledes på tømrermester Plougmanns Tømmerplads i Nørregade – nu Odinsgade, hvor de forsøgte sig med højdespring, kuglestød og lignende, men der var ikke mulighed for at løbe på tømmerpladsen. Vi trænede et par år her. Den tidligere gymnast skrædder Svend Christensen havde en aftale med Aalborg AIK om at oprette en afdeling herude i Vejgaard, og han blev i 1925 dennes første formand. Efter en periode havde han ikke den fornødne tid til at overvinde de store vanskeligheder, der tårnede sig op, og bad mig om at overtage hvervet som formand, som jeg bestred i næsten 25 år.

Skolernes gymnastiksale

Klubberne kunne ikke uden videre henvende sig til byråd og sogneråd og få støtte. Vi søgte Nr. Tranders sogneråd, hvis formand var Kjeldsten, om at måtte bruge en gymnastiksal, men det var rent galt. Vi ville jo slide på fernis og maling, så det blev afvist.

Jeg kendte imidlertid personligt de borgerlige sognerådsmedlemmer, blandt andet overlærer Krogsgaard, og de var meget forstående, da jeg opsøgte dem enkeltvis, og det resulterede i, at vi fik tilladelse til to gange gymnastiktræning om ugen i Vejgaard Vestre Skole.

◀ *Idrætsuge i 1930'erne*

Vejgaard Boldspilklubs deltagere er ankommet til banen ved Lundbyesgade. I mørkt tøj og med hat i hånden ses klubbens formand Jens Andersen.
Idrætsugerne var i en del år en god økonomisk hjæp til de trængte klubkasser.

B2917, A454, Idrætsuger i Aalborg.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

Jordarbejde

Frivillige i gang med fyldgravning til en 80 meter lang løbebane bag Vejgaard Vestre Skole. Fra venstre ses efter drengen en ukendt, dernæst Henry Christensen, atter en ukendt, så Sigvard Nielsen, Kaj Olsen, Svend Christensen, Jens Knudsen og Hans Nielsen.

B1362, A58, Vejgaard AIK. Sifa Idrætshistorisk Samling.

AIK fik også tilladelse til at starte et damehold i den nybyggede Vejgaard Østre Skole, da sognerådet havde set at klubben bestod af pæne unge mennesker, som dyrkede gymnastik. Der blev meget stor deltagelse til damegymnastikken, flere motionshold, børnehold og et mindre elitehold.

Økonomi

Da der var stor arbejdsløshed, var det begrænset, hvor meget kontingent der kom ind, så pengene var små. Vi begyndte så med gåse- og andespil, og det gav penge nok til at anskaffe en barre og en madras, og foreningen gik støt fremad.

AIK arrangerede i forbindelse med en idrætsuge et amtsgymnastikstævne for kvinder med over 500 deltagere, der klædte om på Østre Skole og marcherede ned på stadion ved vandværket i Lundbyesgade, og der var stor tilfredshed med arrangementet.

Da vi hørte ind under Aalborg AIK, deltog jeg i salget af lodsedler til en bil.

◀ *Hovedgevinst i lotteri*

Vejgaard Samvirkende Idrætsforeninger (VSI) fremviser bil af mærket Willys, der var hovedgevinst i Vejgaard Idrætsuges lotteri i 1935.

Til venstre Harry Møller, Atletklubben »Thor« Vejgaard og til højre Julius Rold Jensen, Vejgaard Boldspilklub.

En gang solgte sammenslutningen lodsedler på Hjallerup Marked, men det var ingen succes, bønderne ville hellere købe svinekort for at kunne sælge flere grise.

B1692, A58, Vejgaard AIK. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Vi kørte til alle markeder og lignende, hvor der kom mange mennesker. Bilen kostede 4.500 kr. hos Kruuse på Boulevarden. Da købet var i orden, fik udvalget middag hos Sulten-Carlsen – kuverterne kostede 4 kr. stykket.

Den lille eksercerplads

Der var stadig problemer med klubbens fri idræt, da vi ikke havde løbebaner. Vi øvede os nede ved søen ved Vangs Lergrav. I nærheden lå en renovationsplads, hvor Aalborg Kommune kørte slagger ud. Folk kom og samlede de bedste stykker fra i poser og sække, da koks var dyre og varme i kakkeloven ville folk jo gerne have. Tusinder af rotter holdt os ved selskab, når vi dyrkede atletik, uden de store resultater.

Vi kaldte stedet den lille eksercerplads. Pladsen lå mod øst i forlængelse af den store eksercerplads, og langt op i tyverne var der rester i området med befæstninger og skyttegrave, indrettet af sikringstyrkerne under første verdenskrig til forsvar af byen og depoterne. Dette

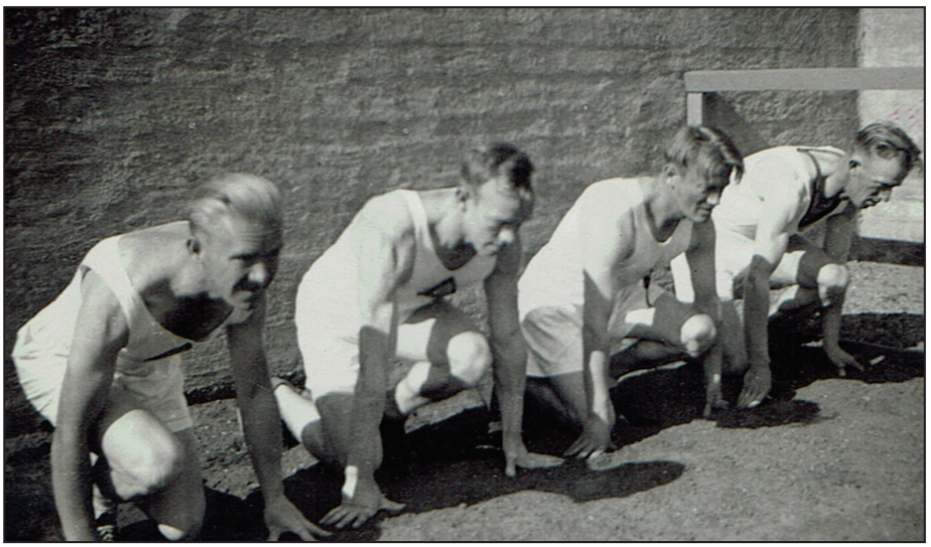

område strakte sig næsten helt over til Falstersgade.

Mange unge fra den østlige bydel mødte op og deltog, blandt andet Niels Akselsen, Ingeman og Alexander Petersen. Sidstnævnte gik til Aalborg AIK og vandt et år Kildeløbets A-klasse.

Nu havde vi trods alt fået gang i atletikken, men manglede en rigtig træningsbane. Jeg talte med Bertel Kristensen, som anviste os et stykke jord bag Vestre Skole, hvor vi kunne indrette en 80 meter bane. Men jorden skulle først planeres, så vi lånte tipvogne og spor. Vi arbejdede om aftenen. Det var et kæmpearbejde, da der i den ene ende af pladsen skulle fyldes op med næsten to meter jord.

Bertel Kristensen sagde: Tro ikke, vi havde det bedre i min ungdom. Vi øvede os på en mark og klædte om i det fri.

Hegnet omkring pladsen skulle males, og det påtog jeg mig i min fritid. En dag kom Bertel Kristensen og så på, men var bekymret over prisen på malingen.

Jeg sagde. Jamen, du har jo selv sagt, at vi kunne købe det på kommunens regning.

◀ *Rigtig træningsbane*

Bag Vejgaard Vestre Skole fik de unge atletikudøvere anvist et stykke jord af sognerådsformand Bertel Kristensen, hvor der kunne indrettes en 80 meter bane.
Men jorden skulle først planeres, så de unge lånte tipvogne og spor på Syrefabrikken.
Arbejdet foregik om aftenen. I den ene ende af pladsen skulle der fyldes op med næsten to meter jord.
Malingen til hegnet omkring pladsen kostede den nette sum af 35 kr.
Et kæmpearbejde blev udført før disse fire kunne sætte sig i starthullerne.
Fra venstre ses Svend Aage Christensen, Jens Knudsen, Ingemann Petersen og Christian Hansen.
B2335, A58, Vejgaard AIK. Sifa Idrætshistorisk Samling.

– Jamen, jeg havde da ikke regnet med, at det blev 35 kr., var Bertels svar.

Nyt anlæg ved Øster Sundby Vej

Over for Vejgaard Boldspilklubs bane ejede svovlsyrefabrikken en kridtgrav, som Jens Andersen, far til borgmester Marius Andersen, der arbejdede på denne fabrik, fik overdraget til Nr. Tranders Kommune. Fabriksbestyrer var i øvrigt SIFA's formand Eugen Schmidt. Kridtgraven lå på nordsiden af Øster Sundby Vej. Jens Andersen lånte tipvogne og spor, og vi var en flok arbejdsløse, som gik i gang med den opgave at lave kridtgraven om til en sportsplads. Pladsen var fyldt med store huller, og vi arbejdede energisk i to somre, men vi måtte så opgive.

Under den store arbejdsløshed var der omkring 1930 oprettet en ungdomsskole på Vejgaard Afholdshjem, og efter fire timers undervisning om formiddagen blev eleverne sat ind tre timer hver eftermiddag på at planere pladsen, og så gik det fremad for Vejgaard AIK, der omsider fik rigtige løbsbaner samt eget klubhus. Dette var en tyskerbarak, som foreningen købte i 1946 for midler indsamlet blandt medlemmerne. Vejgaard AIK fik den dygtige Niels Akselsen som formand og foreningen trivedes godt.

Droppede boksning og nye formænd

Atletklubben »Thor« Vejgaard havde også boksning på programmet, men det skabte en del uvenskab med Aalborg Atletklub »Jyden«. »Thor« droppede senere boksningen.

Jens Andersen, der boksede i fjervægt i »Thor«, var meget sportinteresseret og var stærkt medvirkende til at føre Vejgaard Boldspilklub frem. Han blev formand efter Christian Normann Kristensen og havde denne post i en årrække. Jens Andersens broder, Alex, var en tid formand for »Thor«.

▼ *Vejgaard Boldspilklub 1926*

Vejgaard Boldspilklub blev stiftet 25. november 1925. Klubbens startkapital var samtlige aktiver, man overtog efter den ophørte Vejgaard Idrætsforening. En forening, der er i nogle år med Christian Normann Kristensen i spidsen spillede på den store eksercerplads i Østbyen.
Klubben spillede den første sæson i grønne trøjer og hvide benklæder. I 1927 blev trøjernes farve ændret til blå med gul krave. I 1928 var der forslag fremme om igen at skifte denne gang til hvide trøjer og sorte bukser, men da den endelige beslutning nogle måneder senere skulle tages, blev det de kendte hvide trøjer og blå bukser.
Bagest til venstre med lidt af hovedet skjult Ingemann Petersen. Foran ham længst til venstre ses målmanden Peter Rold Jensen, formand for VB 1935-1945. I samme række ses som nummer tre af fire siddende Arthur Hupfeldt. De tre stående spillere samlet midt i billedet er fra venstre Aage Svendsen, Lunde Christensen og Niels »Dragon« Nielsen, der også er kendt som en dygtig atletikudøver, der i en høj alder gerne stillede op for at hjælpe i kastediscipliner.

B160, A37, Vejgaard Boldspilklub. Sifa Idrætshistorisk Samling.

▶ *Atletklubben »Thor« Vejgaard*

Brydere og boksere i år 1922. Første række fra venstre: John Smith, Hans Tauber Lassen, Hugo Brodersen, Axel Hjort, Kaj Brodersen og Alex Steen Janson. Anden række: Henry Andersen, Christian Normann Kristensen, Harald Christensen, Emil Grave, Rasmus Højfeldt, Richardt Christensen, Marinus Askehave og Holger Askehave. Tredie række: Christian Andersen, Møller Nielsen, Oskar Olesen, Aage Olesen, Carl Greve, Christian Jørgensen, Thorvald Simonsen, Alfred Lübech og ukendt.

B3167, A7, Atletklubben »Thor« Vejgaard. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Idrætsuger i Vejgaard
Da klubberne stadig døjede med økonomien, besluttede man at starte en idrætsuge i Vejgaard, der afvikledes i årene 1939-1955 med gode resultater. Overskuddet blev delt ligeligt mellem de tre klubber. Vejgaards gartnere og haveejere skænkede blomster til udsmykning af vogne i optoget, der fra Vestre Skole kørte rundt i Vejgaards gader for at slutte på stadion.

Under krigen beslaglagde tyskerne Vestre Skoles gymnastiksal, mens Østre Skoles gymnastiksal blev brugt til husvildeafdeling, hvor familierne kun var adskilt af et sækkelærred.

Ved stævnerne støttede forretningsfolkene i Vejgaard arrangørerne med program-annoncer til 2-3 kr. stykket. At det var små forhold fremgår af, at Peter Nielsen en dag talte med sognerådsformanden Bertel Kristensen, som så lyst på udviklingen i Vejgaard, fordi der dette år var planlagt opførelse af seks villaer.

Selvstændig klub
Vejgaard AIK blev selvstændig i 1931, så man kunne arbejde, som man ville. Straks efter tog vi på en turné blandt andet til Skagen, hvor vi også havde et bryderhold med. Nogle steder var man betænkelig ved navnet Arbejdernes Idræts Klub – hvad var det for nogle mennesker. Men al skepsis forsvandt, da vi marcherede ind i pæne hvide skjorter og benklæder.

På Kjær Mølles Klædefabrikker, hvor jeg var udlært som spinder, kunne jeg købe billigt serges, og skrædder Svend Kristensen syede benklæderne. Vi lagde meget vægt på, at vore medlemmer var pæne i tøjet, men man måtte kæmpe for hver ting, der skulle anskaffes. Der fandtes jo ikke sponsorer dengang.

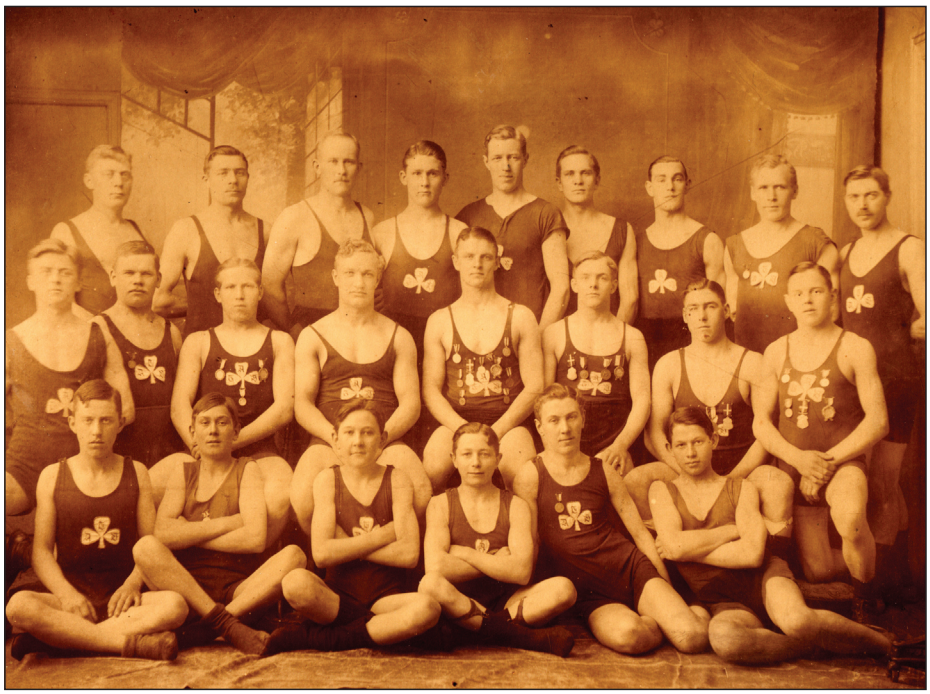

Denne artikel er resultat af en samtale mellem Kirstine Langagergaard og Lise Pedersen fra Idrætshistorisk Samling.

Livskraftig seniorsport

Fra projekt »Ud af røret« til selvstændig forening - Aalborg SeniorSport

Fakta box

Aalborg SeniorSport havde, da Mette Frederiksen lukkede Danmark ned den 11. marts 2020, 1860 medlemmer og over 2.400 aktivitetsmedlemmer, der dyrker SeniorSport 50 forskellige steder i Aalborg. Herudover har foreningen ca. 30 forskellige idrætstilbud plus masser af kulturtilbud – hvor fællesskabet vægtes højt:

- *Udenlandsture hvert forår.*
- *Skiture til både syd og nord.*
- *Traveture i både ind- og udland, blandt andet i Spreewald i Tyskland.*
- *Cykelture i ind- og udland.*
- *Foredrag med både underholdende og fagligt indhold.*
- *Sangarrangementer med foreningens eget sangkor.*
- *Hyggelige søndage, hvor omdrejningspunktet er »spis sammen« og hygge.*
- *Spontane arrangementer både i de enkelte afdelinger og på tværs af foreningen.*

Med langt over 2.400 aktivitetsmedlemmer og flere end 30 forskellige aktivitetstilbud har Aalborg SeniorSport for længst nået et mål om få sig etableret som en væsentlig medspiller i idrætslivet i Aalborg Kommune og som en af de største foreninger – og samtidig signaleret, at idræt varer gennem hele livet.

Aalborg SeniorSport kunne den 1. april 2020 fejre 25-års jubilæum og markerer sig ikke kun med mange stærke idrætstilbud. De kulturelle arrangementer med foredrag, eget musikband, udenlandsture samt sangkoret »Rørsangerne« udgør også et stærkt omdrejningspunkt for foreningens daglige virke, hvor der tilbydes idrætsaktiviteter på op mod 50 forskellige adresser i Aalborg Kommune. Foreningen kom til verden som et treårigt forsøgsprojekt, fortæller sportschef Kirstine Langagergaard, der har stået i

◀ *Skipperen Idræts og Foreningshus*
Aalborg SeniorSport glæder sig til at tage det nye byggeri i brug, der bliver fælles med Idrætsklubben »Chang«.

spidsen for Aalborg SeniorSport siden starten i 1995.

Startskuddet var »Ud på gulvet«
Konferencen »Ud på gulvet« i Søhøjlandet i Silkeborg var det absolutte startskud for seniorsporten i Aalborg. Konferencen blev afholdt af Institut for Idræt, Syddansk Universitet i samarbejde med Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Arbejder Idrætsforbund og Idræt om Dagen. Formålet var, at Institut for Idræt på Syddansk Universitet ønskede at delagtiggøre foreningslivet i værdien af træning med seniorerne. Det var en udløber af deres store forskningsprojekt »Ældre i Bevægelse«, der var startet i slutningen af 1980'erne, fortæller Kirstine Langagergaard og fortsætter:

– Jeg var fyr og flamme og helt parat til at starte seniorsport i Aalborg, selvom aftalen var, at jeg selv skulle skaffe min løn og de fondsmidler, der var nødvendige for at gennemføre forsøgsprojektet. Sammen med Aalborg Firmasport, Aalborg Kommune og Dansk Firmaidrætsforbund fik vi beskrevet et treårigt forsøgsprojekt, hvor Institut for Idræt, Syddansk Universitet var med på sidelinjen med en følgeforskning.

»Ud af røret«
Kirstine Langagergaard fortæller videre:
– Projektet blev kaldt »Ud af røret«, og seniorerne i Aalborg *kom* virkelig ud af røret – med mange efterlønnere 60+ år som deltagere.

Succeskriteriet efter den treårige forsøgsperiode var 50 seniorer nord for fjorden og 50 seniorer syd for fjorden, fordelt i to haller.

Forsøgsperioden blev til fulde godkendt, og vi var over 500 medlemmer, da forsøgsperioden var slut. De første år var »Ud af røret« en afdeling under Aalborg Firmasport, men i 2000 blev vi en selvstændig forening. Efterfølgende blev vi optaget i SIFA – Samvirkende Idrætsforeninger Aalborg – og naturligvis godkendt i Aalborg Kommune.

Kirstine Langagergaard tilføjer om den første tid, at der måtte kampvalg til for at finde fem bestyrelsesmedlemmer, blandt de 10 kandidater, der stillede op til den første bestyrelse ved den stiftende generalforsamling, der blev afholdt i Aalborghallen, hvor direktør Ernst Trillingsgaard slog dørene op – fordi der ikke var andre steder, hvor der kunne skaffes nødvendig plads til denne festlige dag med mindst 400 medlemmer, der var mødt op for at stifte deres egen forening: Aalborg SeniorSport.

Kronen på værket kom i 2003, da Aalborg SeniorSport som den første og hidtil eneste seniorsportsforening blev optaget som en fuldgyldig forening under Dansk Firmaidrætsforbund.

Samme år flyttede Aalborg SeniorSport til nye lokaler i Kærbyområdet i et foreningshus – og i et stort foreningsfællesskab sammen med 11 andre foreninger. Det var rigtig stort at få lokaler i Aalborg, for selvom SeniorSport spreder sig over Stor-Aalborg og agerer både i Vodskov, Klarup, Gistrup, Svenstrup ..., så føles det rigtigt, at 9000 er postnummeret.

Foreningen er aktiv hele året rundt med et hav af indendørstilbud rundt i kommunens haller og sale, men har også masser af udendørsaktiviteter, som motionsløb, motionscykling, krolf, petanque, stavgang, minigolf og er altid åben overfor nye ideer, der bringer mennesker sammen og sætter pulsen i vejret.

◀ *Foran døren til sit nye kontor*
Kirstine er klar til at rykke ind på sit nye kontor på Provstejorden.

▲ *Glade motionister*
Det gør godt med et hvil mellem øvelserne.
Fotos: Privat.

Aalborg SeniorSport har blandt andet også deltaget i projekt »Rigtige Mænd«, og var i to år arrangør af »Rigtige Mændløbet«.

»Rigtige Mænd« har været et stort hit på foreningens aktivitetsliste og rummer en gruppe mænd med mange ressourcer og et godt netværk.

Det har været rigtig spændende og lærerigt for os at være med i et landsomfattende arrangement, hvor vi fik prøvet kræfter med »de store«, pointerer Kirstine Langagergaard.

25 år på bagen giver stor livserfaring – særligt i en forening, som konstant har været i forandring og udviklet sig på alle parametre, men det har også været en forening, der har jagtet et stort og udfordrende mål – nemlig at få lov til at sætte sin fod »under eget bord« og være en del af et idrætsfællesskab – velvidende at det kun kan ske i Aalborg Kommunes bygninger, og kun ved at foreningen finder midler i egne lommer til at bidrage.

I jubilæumsåret er dette mål blevet opfyldt. Et byggeri tager lige nu form på Provstejorden, hvor nye bygninger sammen med Idrætsklubben »Chang«s nuværende klubhus bliver til: *Skipperen Idræts og Foreningshus.*

– Et kæmpe jubilæumsønske er ved at gå i opfyldelse. Aalborg SeniorSport glæder sig til at være en del af det idrætsmiljø, der skal vokse og være et samlingssted for flere generationer – hvoraf SeniorSport særligt vægter dem, der er arbejdsfrie.

– Jeg er ydmyg, taknemmelig og stolt over at have været en del af denne udvikling gennem alle 25 år – og det gør mig rigtig glad at vide, at vi har nået en milepæl, en ny epoke, og vi er blevet »voksne«, slutter Kirstine Langagergaard, der igennem hele sit voksenliv i Aalborg har været med til at træde nye spor i idrættens verden – og selv kunne fejre 25 års jubilæum som sportschef den 1. april 2020, en mærkedag, som desværre – ligesom foreningens 25 års jubilæum – blev ramt af Corona-restriktioner.

I forbindelse med SIFA Idrætshistorisk Samlings 40 års jubilæum blev der fremstillet en dækkeserviet med billeder fra idrættens verden. Se dette blads midtersider.

1. Aalborg Gymnastikforening 1888. I midten stabssergent Sørensen, der var lærer. Foreningen øvede i Latinskolens lokaler i Jomfru Ane Gade. Gymnastikforeningen blev stiftet efter tilskyndelse af tobaksfabrikant Obel. Han mente, at tobaksdrengene manglede motion. På billedet er der dog ingen tobaksdrenge.

2. Tobakskvinder, der har deltaget i en opvisning på Danmarksgades Skole i 1894.

3. Cykelryttere fra 1916. Cykelsporten startede i Aalborg så tidligt som 1885. Formålet var at udbrede cykelsporten og virke for godt kammeratskab. Fælles øvelser og lystture. Hårde udmarvende cykelløb var ude i en ikke så fjern fremtid. Men i 1891 holdt Aalborg Cykle Klub langsom klubtur til Restrup Kro. I 1893 gør Hospitalstidende opmærksom på fare for rygskader på grund af den foroverbøjede stilling, som bicyklister anser for at være nødvendige.

4. Medlemmer af Aalborg Roklub på fjorden. Billedet er sikkert taget ud for Teglgaardshavnen, hvor bådhuset lå. Nørresundby ses i baggrunden. Damperen kunne være rutebåden til København. Den hvide bygning på Nørresundby-siden er Hotel Royal.

5. At være svømmer i Limfjorden kunne være en blandet fornøjelse. Limfjorden var på det tidspunkt den største kloak i Aalborg. Man skulle se sig godt for, når man svømmede, ellers kunne man svømme ind i noget, der ogs kom svømmende. Det nystartede SIFA med Eugen Schmidt i spidsen forsøgte ihærdigt at få kommunen til at bygge en svømmehal, så svømmerne kunne træne hele året. Her ses pionererne i en vandpolokamp i 1913.

6. Idrætsklubben Frejas fodboldhold fra 1919. Freja blev stiftet i 1912. Fodbolden havde fået et godt tag i ungdommen, og det var ganske unge mennesker, der stiftede klubben. En medvirkende årsag til overlevelsen, som var svær for mange af fodboldklubberne, var, at klubben holdt til i den forholdsvis nye »arbejderbydel« Vestbyen. Fjordmarken var klubbens trænings- og »kampbane«.

7. Georg »Gokke« Gundersen. Også han har en imponerende præmiesamling. Udover sin aktive karriere var »Gokke« både leder og kampleder i mange år. Som kampleder blev det dog boksningen, der nød godt af hans evner og gode humør. Ved OL i 1924 opførte amerikanske deltagere sig ufint. Én spændte ben for en dansk idrætsmand. »Gokke« sprang til, og med et raskt brydetag nedlagde han amerikaneren, der råbte, at han skulle give slip og ikke skade ham, for han skulle svømme næste dag. Amerikaneren var såmænd svømmeren Johnny Weismüller, der senere blev berømt som Tarzan i flere film. Så Tarzan var intet match for Aalborgs »Gokke«.

8. Letvægtsbokseren Hans Nielsen. Han levede et ganske almindeligt liv, selv om han i 1924 vandt Danmarks hidtil eneste guldmedalje i boksning. Ingen »stjernenykker« her. Han arbejdede hele livet som maskinarbejder på elværket i Aalborg.

9. Det var ikke kun i Aalborg, at idrætten havde trange kår til at begynde med. På billedet ses førsteholdet i fodbold fra Idrætsklubben Velo i 1915. Klubben fra Nørresundby, der var stiftet i 1912, havde sportslig succes, men det var umuligt at vriste en bøjet femøre ud af kommunekassen, så klubben blev efter forgodtbefindende flyttet rundt til forskellige steder.

10. Harald Jensen blev aldrig nogen stor idrætsudøver, men han arbejdede hele sit liv for Aalborgs bedste. Både kulturelt og økonomisk. Han var medlem af byrådet og udviste stor interesse for havnen. Ved sin død i 1914 testamenterede han det meste af sin formue til Aalborg. Bl.a. den store villa »Haraldslund« og »haven«. Nogen almindelig have var der dog ikke tale om. Den dækkede en firkant bestående af Kastetvej, Schleppegrellsgade, Annebergvej og Ny Kastetvej. På det areal blev der anlagt tennisbaner, atletikstadion og fodboldstadion. ▶

Borgerinterviews i efteråret 2018: Hvad er Aalborgs DNA?

Bevægelse - en del af vores DNA - sport

Idrætshist
40 ÅR

Sponsorer:

Aalborg Havn
Port of Aalborg

HIMMERLAND
BOLIGFORENING

rten har en helt særlig plads i Aalborg!

ifa

istorisk
Samling

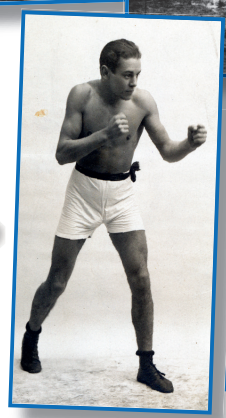

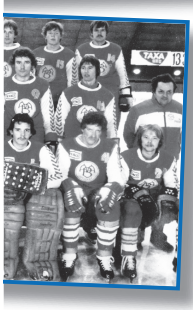

◀ 11. Idrætsugen 1935. 1.500 m løbet er i gang. Også her var der en kappestrid mellem Aalborgs atletikklubber om at komme først. OL-mottoet om, at det er vigtigst at deltage, gjaldt ikke her. Den forreste løber er dog en udenbys løber fra AIK 95. Bemærk de mange tilskuere. Atletik var særdeles populært i Aalborg i de år. Det skyldtes også, at der var mange løbere af høj national standard. På billedet ses både Eilert Jensen, AIK og Erik Simonsen, AFF.

12. AIK's stærke herrehåndboldhold 1943 (senere IK 1919), hvor haltider var svære at skaffe, så det var »markhåndbold«, der var det mulige. Målmand er Egon Zimmer. I forreste række fra venstre ser vi Børge »Mælkemand« Andersen og ved siden af ham Viggo Pedersen. Yderst til højre den senere stadioninspektør og formand for IK1919 Sven Sørensen.

13. Pokalsemifinale i 1954. Idrætsklubben »Chang«-Vanløse 1-0 på et fyldt Aalborg Stadion. Sejren betød, at klubben i foråret 1955 skulle møde AGF, Aarhus i finalen.

14. År 1953. Aalborghallen er også blevet brugt til afvikling af håndboldkampe. Johannes Bro Jørgensen, Aalborg Håndboldklub forsøger sig med et langskud i oprykningskampen til 2. division mod Aarhus »1900«.

15. Jørgen Hansen stammede fra Aarhus, men kom til Aalborg i forbindelse med soldatertjeneste. Efter et kort mellemspil i Idrætsklubben Sparta endte han i Lindholm Bokseklub, hvor han vandt en række jyske og danske mesterskaber, et nordisk mesterskab, og som en logisk konsekvens af den succes, blev han professionel i Stald Palle. Her satte han rekord i kampe, 92, og sluttede som ubesejret europamester under EBU. På billedet forlader han ringen med »Sam« i hælene.

16. Roy Kerol, Aalborg Atletklub »Jyden« vandt i årene 1955-1968 ti danske mesterskaber og i 1968 blev han nordisk mester i vægtløftning.

17. AaB er blevet danske mestre i cricket 1965. Fra venstre: Villy Andersen, Torben Hansen, Flemming Nielsen, Carsten Morild, Eilif Vestergaard, Henrik Mortensen, Hans Kurt Koch, Niels Jørgen Andersen, Poul Wøhlk (bagest), Hardy Sørensen og Geert Kristensen.

18. AaB Ishockeys danske mestre 1980/1981. Bagest fra venstre Karsten W. Pedersen, Jørn Johansen, Per Viggo Jacobsen, Peter Rasmussen, Claus W. Møller, Per Lydholm. I midten Anders Færgemann (udskiftningsleder), Gorm Christiansen, Brad Holt (spillende træner), Kris Kollevoll, John Jervild, Frits Nielsen, Anders Kousholt (materialemand). Forrest fra venstre Kim Nygaard, Bjarne Sørensen, Carsten Pedersen, Kim Bisgaard, Palle Libak og Johnny Schou.

19. 1994. AaB'eren Erik Bo Andersen jubler over et mål mod Brøndby i 1994 foran et imponerende rekordpublikum på 20.533. AaB blev danske mestre for første gang.

20. Henning Jensen voksede op i Nørresundby Boldklub som et usædvanligt talent. Han førte sig så meget frem, at han fik en professionel kontrakt med Borussia Mönchengladbach i Tyskland i 1972, og han gik dermed glip af de olympiske lege i 1972. Han spillede for det danske landshold og for Borussia Mönchengladbach, Real Madrid, AFC Ajax og AGF. Han scorede 9 mål i 21 landskampe. Han opnåede noget for en dansk fodboldspiller helt unikt, nemlig at blive tysk, spansk og hollandsk mester, inden han havde spillet en eneste divisionskamp i Danmark.
Henning Jensen spillede som amatør på danmarksserieholdet (fjerdebedste række i Danmark på det tidspunkt) i Nørresundby Boldklub og debuterede for landsholdet i en venskabskamp mod England 3. maj 1972. Han fik kontrakt med Borussia Mönchengladbach efter en opsigtsvækkende indsats på OL-landsholdet, som han var med til at kvalificere til sommerlegene i 1972. Her deltog han ikke selv, da han i mellemtiden var blevet professionel i Borussia Mönchengladbach, hvor han i en periode dannede en målfarlig angrebsduo med Allan Simonsen.
Henning Jensen fik senere stor succes i Real Madrid, hvor han i anden halvdel af 1970'erne var en af de mest eftertragtede spillere i europæisk fodbold.

Af Niels Torp

▶ *Kurt Nicolaysen*
I en alder af 33 år passerede Kurt 300 kampe for Idrætsklubben »Chang«.
B16244, A130, Idrætsklubben »Chang«.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

Den lille fighter var med sine 35 år den ældste aktør i samtlige divisioner under DBU, da han spillede sidste sæson for klubben på Provstejorden. Krumme alias Kurt Nicolaysen har gennem en årrække været kulturbærer i den sort/hvide trøje.

Kurt Nicolaysens klubrekord bliver næppe slået

Han skiftede fra Aalborg Boldspilklub til Idrætsklubben »Chang« i 1959, hvor han debuterede den 2. august mod Odense KFUM.

Han blev omskolet fra at være innnerwing eller fløjhalf til en effektiv forsvarsspiller, der altid gav sig fuldt ud til træning, og ikke mindst i de 351 kampe, hvor han repræsenterede Idrætsklubben »Chang« på værdig vis både i divisionskampe og kampe i DBU's pokalturnering.

Både på og udenfor banen var Kurt Nicolaysen yderst respekteret og der blev lyttet, når han sagde noget i omklædningsrummet. Det var også en af

årsagerne til, at han var en afholdt anfører i flere sæsoner.

– Jeg har haft rigtig mange forskellige trænere i min lange karriere, men den som har betydet mest for mig i min aktive periode, var østrigeren Walther Presch, som var en fremragende træner med nogle meget afvekslende træningsprogrammer. Desuden havde han nogle fantastiske menneskelige egenskaber, som var helt unikke, og han fik det bedste frem i sine spillere, pointerede Kurt Nicholaysen i en samtale for nogle måneder siden.

Flyttede til Aalborg

Krumme var født og opvokset i de idylliske omgivelser på Oxholm Gods i nærheden af Brovst, hvor faderen var smed. Familien mente, at Kurt skulle have en fornuftig skolegang og derfor flyttede de til Aalborg, da han var 12 år gammel. Han kom på Ryesgades Skole og fik en pæn realeksamen. Derefter kom han i lære som maskinarbejder hos Richard L. Hansen i Ryesgade. Senere læste han til ingeniør og fik en god stillinger hos Ole Mørch A/S, Skalborg Maskinfabrik og De Smithske.

I en ung alder blev han meldt ind i AaB, og nød omgivelserne på klubbens anlæg ved Ny Kærvej. Det blev til en fornem ungdomskarriere, hvor han blev udtaget til JBU-juniorhold sammen med klubkammeraterne, Ole Søndergaard og Kaj Højbjerre, senere begge divisions-spillere, og et par år efter også til JBU-ynglingemandskab, hvor han var holdkammerat med blandt andet Jørgen Lund Pedersen, Idrætsklubben Freja, og den senere landsholdsspiller og OL-sølvvinder i Rom i 1960, Jørn Sørensen fra Nibe. Det blev til otte kampe i 2.

◀ *Ynglingespiller i AaB*
Forrest fra venstre: Kurt Bjerring, John Nielsen og Hans Erik Mortensen. I midten: Kai Højbjerre, Jørn Møller og Willy Jønsson. Bagest: Træner/leder Sven Simonsen, Thorkild Nielsen, Ole Søndergaard, Leif Boye Olsen, Poul Christensen og Kurt Nicolaysen.
B8594, A223, Aalborg Boldspilklub.

▶ *Modstander Boldklubben Rødovre*
De tre »Chang«-spillere er fra venstre: Kurt Nicolaysen, Bent Jensen og Ole Larsen
B16247, A130, Idrætsklubben »Chang«.

division og en snes kampe i 3. division for Aalborg Boldspilklub.

Skiftede klub
Som 22-årige skiftede den temperamentsfulde spiller pludselig, efter diverse uoverensstemmelser i AaB, over til naboklubben, »Chang« på Provstejorden, hvor han de næste 13 år hovedsagelig i 3. division trak den zebrastribede trøje over hovedet med ærgerrighed og absolut med en vis stolthed!

– Da jeg var 35 år og spillede min sidste sæson, blev det omtalt i de landsdækkende aviser, idet det var helt uhørt, at man var aktiv på divisionsniveau i så høj en alder. De fleste aktive lagde støvlerne på hylden, når de havde rundet de 30 år, men jeg var både fit og havde stor glæde af træning og ikke mindst kampene, så derfor var der ingen grund til at stoppe, tilføjede Kurt Nicolaysen.

Det var dog ikke helt slut på fodbold-karrieren, da han stoppede på Provstejorden. Han fik tilbudt at blive spillende træner i Sebber Idrætsforening, hvor han på tre år var medvirkende til at mandskabet fra Himmerland rykkede fra serie 2 og op i Jyllandsserien, hvilket var lidt af en præstation.

Foruden Kurt Nicolaysen med 351 kampe, er de efterfølgende med flest kampe for klubben på Provstejorden, Henrik Fischer med 349 og den dygtige angriber, Jens Erik Arentoft, med 288 førsteholdskampe.

Snød lægerne
De senere år blev Kurt Nicolaysen ramt af en alvorlig kræftsygdom, og da han var omkring 70 år, blev han indlagt på hospice på Kastetvej i Aalborg. Til alles overraskelse, ikke mindst lægernes, så fik han knap 13 år sammen med hustruen Gudda i familiens trygge rammer i Aalborgs vestby, og ikke mindst i de friske omgivelser i sommerhuset ved vestkysten. Han døde den 20. september 2020, 83 år gammel, og nåede heldigvis at opleve barnebarnet, Frida, der på meget kort tid blev hans øjesten.

Aalborgensisk

En italiensk fodboldkamp er ikke overstået på halvanden time. Den varer i flere dage, ja i uger. Det blev jeg klar over, da jeg sammen med den tidligere aalborgensiske atletik- og fodboldtræner Frank Petersen en mandag eftermiddag skulle tværs over torvet i den italienske kystby Rapallo, hvor aalborgenseren nu er professionel fodboldtrener.

Kun med besvær lykkedes det os at komme igennem den tætte klynge af fodbolddiskuterende mænd, der tilsyneladende alle ville tale med Frank Petersen.

Forpustet satte træneren sig ved bordet på sin stamcafé, inden han samlede sig sammen til et stort smil.

– Der kan De selv se, triumferede han.

Jeg havde et kvarter tidligere tvivlet på, at fodboldfanatikerne i Rapallo var så mange og så ivrige, at Frank Petersen ikke kunne gå i fred på gaden. Nu var jeg overbevist.

– Sandt at sige er det værre i dag, end det plejer at være, fortalte Frank Petersen videre.

Vort divisionshold spillede i går 4-4 mod arvefjenden, som vi har tabt til konstant de sidste år. Ingen havde troet på point til os i den kamp. Derfor kom

Ukendt interviewer.
Artikel fra 1959.
A157, AIK Aalborg

◀ *Kildeløbet*

Ynglingeklassen 1937. Frank Petersen (34), Kaj Hansen (30) og mellem de to Knud Laursen. Arbejdernes Idræts Klub (AIK Aalborg) arrangerede i mange år Kildeløbet som årets første terrænløb, og det var en af de største lokale sportsbegivenheder. Løbet fandt sted den sidste søndag i januar og blev overværet af et stort publikum, der havde lejlighed til at følge løberne omgang for omgang, og dermed kunne beregne, hvem der førte i points.
Løbet blev afviklet i fire klasser: Klasse A, B, C (ynglingeklasse) og klasse D (Old Boys).
B5187, A157, AIK Aalborg. Sifa Idrætshistorisk Samling.

om. Forretningens omgang i dagens anledning.

En strøgtur videre gennem Rapallo blev ikke mindre farverig. Ustandselig måtte Frank Petersen standse for at snakke fodbold. En viktualiehandler med en vældig mave og et vældigt humør lod kunder være kunder og kom ud af sin diminutive butik med en kylling i den ene hånd. En lille gave til træneren.

Kan være grotesk

Den kylling hører til mine faste mandagsindtægter efter fodboldsejre, fortalte Frank Petersen. Hvis jeg ikke kommer forbi forretningen, kommer ejeren hjem til mig med en kylling, for øvrigt en dansk kylling, og han bliver meget fornærmet, hvis jeg vægrer mig ved at tage imod gaven.

fodboldtræner med succes i italienske klubber

den uafgjorte kamp som en overraskelse for alle. Også for mig for resten. Jeg anede intet om det andet hold og var blevet tudet ørerne fulde om, hvor stærkt det var.

Den lyshårede tætbyggede dansker bliver hele tiden afbrudt af andre gæster, der kommer for at ønske til lykke. De nøjes ikke med et par ord, men alle skal høre, hvordan han tror, det vil gå i den næste kamp.

Frank Petersen trækker på skuldrene og fortæller hver gang, at det er umuligt at sige på forhånd, men at spillerne vil gå til den for at vinde. At den danske træner er populær efter den uafgjorte kamp mod arvefjenden, er der ingen tvivl om. Caféens ejer vinker afværgende med begge hænder, da vi vil betale. Ikke tale

Han er ivrigt medlem af fodboldklubben og følger spillernes træningstilstand, som var de alle hans egne børn. Det er somme tider helt grotesk med den begejstring fodboldtilhængerne i Rapallo udviser.

Den danske fodboldtræner, som begyndte sin karriere som atletikmand og senere som atletiktræner i Aalborg lægger ikke skjul på, at han er glad for sit job i den italienske by, efter at han har trænet en række klubber i Danmark blandt andre AaB, Køge og AB og i Schweiz Grenchen og Lugano. Han er nu nået til det land, han længe har ønsket sig til. Nu vil han slås for at blive der.

Som dansk sommer

Foreløbig er Rapallo blevet hans hjem. Den kendte turist- og badeby, har i

november et klima, der svarer til højsommeren i Danmark. Ikke desto mindre er sæsonen overstået, og kun få vover sig i Middelhavets bølger. 18-20 grader er efter italienernes mening isnende koldt badevand. Men for en nordjyde er klimaet fint, og Frank Petersen nyder tilværelsen under Rapallos palmetræer.

Og Rapallos fodboldentusiaster nyder åbenbart danskerens indsats i klubben. Det fremgår af klubbens egen restauration, hvor det vrimler med reklamer for danske firmaer Tuborg, Carlsberg, SAS og Aalborg Akvavit. Man gerne vil have, at danskeren vil føle sig hjemme, så han kan finde den rette arbejdsrytme i klubben.

Italiensk mentalitet

Fodboldklubben i Rapallo, hvor Frank Petersen arbejdede som træner, er en af de heldigst stillede i den italienske 3. division.

Dens øverste leder, præsidenten Bogliardi er ikke bange for at ofre noget på klubarbejdet, der er hans hovedinteresse. Da han er mangemillionær og driver en række virksomheder som hoteller, biografer, restaurationer og andet i Rapallo med succes, er det ikke små beløb, der bliver til klubben.

Alligevel blev kontrakten mellem Rapallo og den danske træner først underskrevet efter næsten chaplinske forpostfægtninger, som kun italienere, eller folk, der kan sætte sig ind i italiensk mentalitet, forstår.

– Jeg blev inviteret til at feriere i Rapallo, og samtidig drøfte kontrakt, fortæller Frank Petersen. På det tidspunkt arbejdede jeg i Schweiz, men den 1. juli tog jeg til Rapallo for at nå til enighed med klubbens ledelse. Jeg troede, det ville vare et par dage at finde ud af, om vi kunne blive enige, eller kontrakten måtte opgives.

Ingen mælede et ord

Men go'morgen. Ingen mælede et ord om kontrakt. Jeg blev inviteret med min familie på et af præsidentens hoteller, og fik at vide, at jeg kunne spise, hvad jeg havde lyst til på hans restauranter og hæve lommepenge på hans kontor. Og så fik min familie og jeg lov til at passe os selv.

Det var ikke ubehageligt. Vi nød ferien, selv om jeg studsede over klubbens interesse for trænerspørgsmålet. Min sjette sans sagde mig, at jeg ikke skulle spørge om noget, men blot lade så inderlig ligeglad, som overhovedet muligt.

Tabte tålmodigheden

Så tabte jeg tålmodigheden, men jeg var så klog ikke at lade mig mærke med det. I stedet gik jeg op på præsidentens kontor. Jeg traf ham ikke, men meddelte, at jeg i morgen ville rejse hjem til Schweiz. Kontorfolkene blev synligt nervøse.

– De kan da ikke rejse uden at tale om kontrakten, sagde de.

– Mon ikke, svarede jeg, inden jeg gik og så ligeglad ud.

Samme aften kom præsidenten og hele bestyrelsen for at give et tilbud, og vi blev hurtigt enige.

Senere har jeg forstået, at jeg blev omhyggeligt studeret i hele ventetiden. Det havde åbenbart passet dem godt, at jeg hver dag havde trænet på stadion, og at jeg ikke havde været på danserestauranter om aftenen. Den tidligere træner havde været slem til at glemme træningen, til fordel for Rapallos smukke piger, fortalte bestyrelsen.

Resultatet af den tidligere træners interesse for det egentlige var, at Frank Petersen den 15. august 1957 begyndte at træne et 3. divisionshold, der ikke var i særlig fin form. Det havde tabt en lang række kampe i den sidste sæson, og spillerne var ikke i godt humør.

– Jeg var ved at tro, at jeg gik for vidt, da jeg skiftede fem af sidste sæsons spillere ud med yngre folk. Bestyrelsens medlemmer lignede Vesuv i udbrud, men blev venligt som Italiens klima, da vi vandt den første turneringskamp så stort som 6-1.

– Indtil nu har jeg haft heldet med mig. Fodboldagenter har sat en del unge spillere i pleje med henblik på optræning til 1. og 2. divisionsklubberne. De er energiske, og de går højt op i træningen. Klubbens præsident er ikke karrig med gagen og ekstra påskønnelser efter vundne kampe.

– At jeg også selv går op i mit arbejde, er klart. Så længe vi har fremgang står min stjerne højt.

Derfor skal fremgangen helst vare noget endnu, og hvis den resulterer i, at jeg kan få engagement i en højere rangeret klub, er mit mål nået. Mere end 10-12 år endnu kan jeg ikke arbejde som professionel fodboldtræner, og i den tid skal jeg helst sikre min families eksistens.

Frank Petersen havde succes. Tre år senere blev han ansat af Inter i Milano, som en af trænerne for deres hold, et af de allerbedste i Italien.

▼ *Inter, Milano*

Yderst til venstre fodboldtræner Frank Petersen, som tidligere var atletikudøver i AIK Aalborg. Frank har trænet Køge Boldklub og Akademisk Boldklub, derefter træner i Schweiz, Italien og Canada. Senere gymnastikleder i Sverige. På billedet optræder han som fysisk træner i Inter. Den lyshårede spiller stående næstyderst til venstre er den svenske landsholdsspiller Nacka Skoglund.

B2540, A147, Fodbold. Sifa Idrætshistorisk Samling.

Aalborg-dreng i hård kamp med

Joachim B. Olsens højdepunkter i sportskarrieren
Olympiske Lege: Sølv i Athen i 2004.
VM i indendørs atletik: Bronze i Budapest 2004. Bronze i Moskva 2006.
EM i atletik: Sølv i München 2002. Bronze i Gøteborg 2006.
EM i indendørs atletik: Guld i Madrid 2005. Sølv i Wien 2002. Bronze i Birmingham 2007.

Deltager ved tre Olympiske Lege Joachim B. Olsen fik glæden og begejstringen for atletik via den årlige skole-atletikdag i Skovdalen i Aalborg.

fik OL-sølv de bedste

Af Niels Torp

▲ *Talentfulde danskere på vej*
Joachim B. Olsen følger stadigvæk atletik på tæt hold, og han mener, at der er flere talentfulde danskere på vej.
Foto: Niels Torp.

Joachim Brøchner Olsen er i dag 43 år, og han er stadigvæk veltrænet og afslappet, men udstråler også en dyb respekt og taknemmelighed for atletik, som har ligget hans hjerte nær og fortsat gør det.

Det har medført nogle fantastiske oplevelser i hele verden samt ikke mindst deltagelse ved tre Olympiske Lege i henholdsvis Sydney, Australien 2000, Athen, Grækenland 2004 og Beijing, Kina i 2008, hvor han var fanebærer på Beijings nationalstadion, der populært gik under navnet Fuglereden. Han imponerede alt og alle ved indmarchen i Kina ved at holde fanen med Dannebrog højt hævet med blot en hånd.

Vi har mødt den tidligere politiker fra Liberal Alliance til en afslappet samtale på en bænk i et herligt solskinsvejr foran Joachim B. Olsens nye arbejdsplads, Ekstra Bladet, på Rådhuspladsen, hvor han nu er politisk kommentator.

– Jeg har haft en dejlig opvækst i Aalborg, hvor den første bopæl var på Hobrovej, senere flyttede vi ud i Scheelsminde-kvarteret, og da jeg var en halv snes år fortsatte vi til Blegdalsparken.

I en ung alder prøvede jeg flere forskellige sportsgrene. Det blev blandt andet til fodbold i Aalborg »Chang« og judo i et par år i Aalborg Jiu Jitsu & Judo Klub. I 1988, hvor jeg var 11 år, blev jeg meget fascineret af atletikken fra OL i 1988 fra Seoul, Sydkorea, i fjernsynet. Det var især den engelske tikæmper, Daley Thomson, der gjorde stort indtryk på mig. Det var imponerende, at han var så dygtig til mange forskellige øvelser, og det tændte en gnist hos mig, så jeg besluttede at melde mig ind i Aalborg

▲ *God skole*

Joachim B. Olsen var glad for sine skole Sct. Mariæ Skolen, der havde dygtige og engagerede lærere.

Foto: Sifa Idrætshistorisk Samling.

Atletik Klub, der holdt til i Skovdalen på Hobrovej.

God skole

I starten dyrkede Joachim B. Olsen både 60 meter hækkeløb og længdespring. Han deltog ved de Jyske Mesterskaber i 13-14 års alderen med pæne resultater. Da han var 15 år gammel, tog han en pause med atletikken, men vægttræningen og formen blev heldigvis holdt ved lige.

– Jeg gik på Sct. Mariæ Skolen på Kastetvej. Det var en fremragende skole med dygtige og engagerede lærere. Efterhånden kom lysten tilbage med hensyn til atletik, og drømmen om at blive en dygtig tikæmper blussede op igen. Jeg kastede mig også over diskoskast, hvor jeg vandt DM for ungdom. Der var en anden dansker, som jeg konkurrerede meget med, nemlig Dariusz Slowik fra Ringe på Fyn, og vi havde en indbyrdes magtkamp til gavn for os begge. Vi skiftedes til at vinde og opnåede begge nogle fine resultater.

Der blev selvfølgelig også tid til skolegang, og det resulterede i en pæn studentereksamen på Nørresundby Gymnasium, hvor jeg sikrede mig huen i 1998. Det var en festlig dag, erindrer Joachim B. Olsen med et begejstret udtryk i det skæggede ansigt.

Dygtig træner

Efter studentereksamen og i 20 årsalderen blev træningen intensiveret og det skyldtes ikke mindst, at han fik en vældig dedikeret træner i den nu afdøde James Mikkelsen, der til daglig var hårdt arbejdende smed på Aalborg Værft.

– Han var dygtig, og jeg lyttede meget til de råd og den vejledning, der kom i

Beijing, Kina

Joachim imponerede ved OL i Kina ved at holde fanen med Danneborg højt hævet med blot en hånd.

Foto: Sifa Idrætshistorisk Samling.

stride strømme fra ham. Men drømmen om tikamp blev aldrig helt glemt, og som yngre var jeg også med til JM i denne disciplin, og klarede mig hæderligt. Det blev dog kuglestød, som blev min foretrukne disciplin, og der hvor jeg hentede de flotteste resultater, pointerer Joachim B. Olsen lidt ydmygt.

Denne disciplin er en skøn blanding af styrke, hurtighed og en god teknik af udøvere med en vægt på 125-150 kg, hvor det hele skal gå op i en højere enhed. Verdens stærkeste mand vil IKKE have en skygge af chance for at blot kom blandt de 20 bedste i kuglestød.

– Efter en sølvmedalje ved EM for U-23-atleter, fik jeg henvendelser fra diverse agenter fra tre forskellige kendte universiteter i USA, og jeg valgte University of Idaho, hvor jeg i en fireårig periode studerede amerikansk historie og dagligt dyrkede atletik under fremragende forhold med en behagelig træningsmakker, Daimon Stewart, der også blev udtaget til at repræsentere USA ved OL i Sydney i 2000. Han flyttede endda til Aalborg og bosatte sig i det nordjyske i en periode.

Joachim B. Olsen har haft mange og rigtigt spændende oplevelser verden rundt som atlet, men den største var nok i Athen, hvor kuglestød-konkurrencen blev afviklet uden for den græske hovedstad i meget romantiske omgivelser, hvor oldtidens grækere for et par tusinde år siden dyrkede deres tvekampe, som var en forløber for De Olympiske Lege, som vi kender dem i dag.

Doping-spøgelset

De tunge drenge i kuglestød har gennem en årrække været udsat for diverse beskyldninger om doping, og disse rygter har hovedsagelig været rettet mod atleterne fra de østeuropæiske lande og det tidligere Sovjetunionen.

– Den eneste gang, jeg er blevet tilbudt doping, var som 15-årig, hvor jeg naturligvis blankt afslog og var lidt målløs. Ellers er det begrænset viden, at jeg har på dette område, men de amerikanske kuglestødere, som jeg har trænet med og været meget tæt på, har med garanti ikke brugt disse midler. Det skal dog ikke være nogen hemmelighed, at nogle østeuropæiske lande har et lidt andet forhold til doping, hvilket den seneste udelukkelse af Rusland også indikerer.

Heldigvis er kontrollen blevet bedre og bedre gennem årene, og jeg kan også konstatere, at jeg har nydt godt af den effektive kontrol, idet jeg rykkede fra en bronzeplads til sølvmedalje i forbindelse med OL i 2004, da den ukrainske atlet blev diskvalificeret. Han var oprindelig næstbedst.

Jobskifte

De dygtige kuglestødere støder i dag et par meter længere end man gjorde, da Joachim B. Olsen var aktiv. Det er på grund af forbedrede og ændrede træningsmetoder, ligesom der også generelt er kommet betydeligt flere penge i sporten fra sponsorer og via pengepræmier. Det har medført, at de bedste atleter kan have et fuldtidsprofessionelt liv, hvor det kun drejer sig om træning, hvile og stævner over hele kloden, og det er både sommer og vinter.

De seneste år har også været lidt af en kolbøtte for Joachim B. Olsen, da han lidt overraskende røg ud af Folketinget opstillet for LA ved sidste valg.

– Jeg er gået fra at være elitesportsudøver og deltager i Vild med Dans, til Folketinget, til at være privat ansat. og nu til at være politisk kommentator. Så man ved aldrig, hvad livet bringer, tilføjer Joachim B. Olsen slutteligt med et smil på læben.

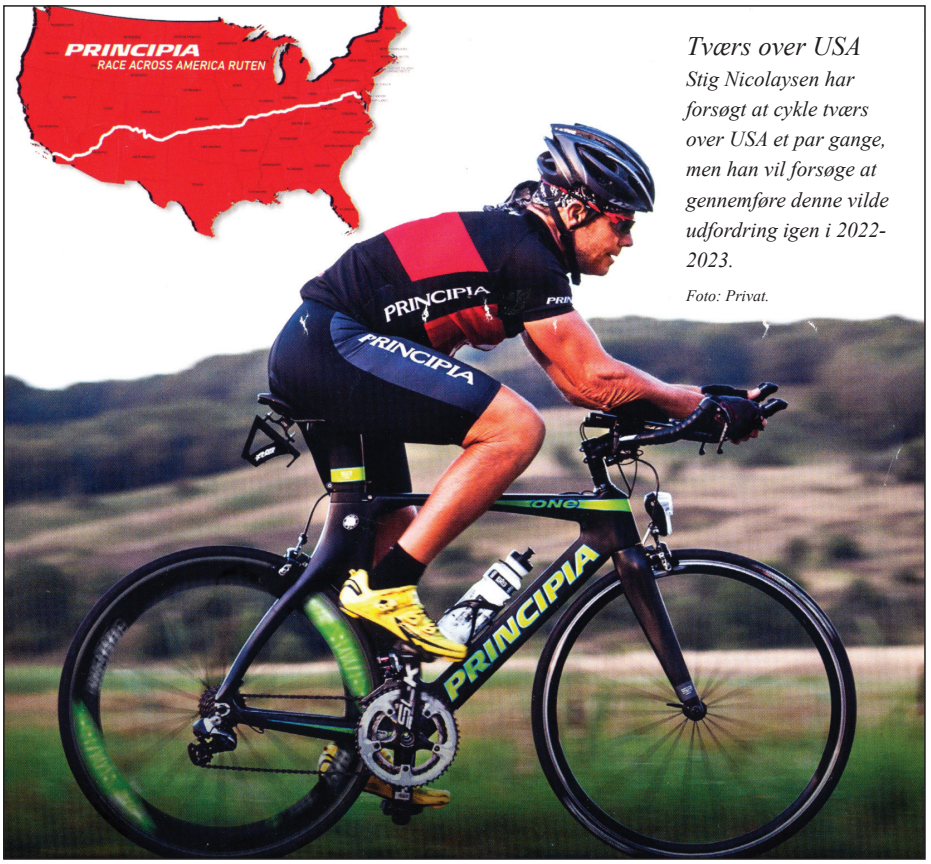

Tværs over USA
Stig Nicolaysen har forsøgt at cykle tværs over USA et par gange, men han vil forsøge at gennemføre denne vilde udfordring igen i 2022-2023.

Foto: Privat.

Cykeltur tværs over USA i den gode sags tjeneste

Af Niels Torp

Et af verdens hårdeste cykelløb på omkring 6.000 kilometer tværs over USA fra øst til vest på ujævne og snoede veje i alt slags vejr fra varme til kulde og ikke mindst hård blæst.

61-årige Stig Nicolaysen har gennem årene været en habil cykelrytter, men da sønnen Max, der er opkaldt efter Preben Elkjærs søn af samme navn, pludselig fik konstateret kræft i en alder af kun 25 år, så ændrede meget sig i familiens ellers harmoniske og trygge tilværelse.

Familien blev enige om, at de i denne vanskelige tid for en del år siden, måtte have en målsætning, således at tankerne kunne kom væk fra kun at dreje sig om sygdom. Max havde læst en artikel om en vildt sej person, der cyklede tværs over USA. Han var meget fascineret af dette heltemod.

– Hvorfor gør du ikke det, far? spurgte sønnen pludselig en grå hverdag, og jeg tænkte lidt over det, inden vi blev enige om at forsøge at realisere denne lidt vanvittige tanke, fortæller Stig Nicolaysen, der har haft kræft tæt på livet, da ikke blot sønnen Max var ramt, men også faderen, Kurt Nicolaysen, der i september 2020 døde af den frygtelige sygdom.

Stig Nicolaysen har to gange prøvet at realisere drømmen om at gennemføre dette fysisk krævende og kostbare projekt.

Første gang måtte han opgive efter 10 døgn og han nåede at tilbagelægge omkring 4.000 kilometer.

– Det næste forsøg sluttede efter blot fire døgn, da jeg fik en kold lungebetændelse og fik feber. Lægen mente, at det var uforsvarligt at fortsætte, pointerer Stig Nicolaysen med skuffelse i stemmen.

Det er et millionprojekt, ligesom det kræver en gruppe engagerede mennesker, en 10-12 stykker, for at gennemføre det hårde cykelløb. Det drejer sig om diverse hjælpere, en styregruppe, der består af læge, sygeplejerske, mekaniker, massør, kok og chauffører samt to store biler med diverse køjepladser.

▼ *Team Rynkeby*

Start på Børnecancerfondens cykelløb fra Danmark til Paris. I Aalborg gik starten fra pladsen foran Aalborg Rådhus på Gammeltorv.

Foto: Privat.

▲ *USA*

Dorte og Stig Nicolaysen med bjergkæden Rocky Mountains i baggrunden.

Foto: Privat.

Den dedikerede cykelrytter kan med glæde se tilbage på, at han allerede har samlet 150.000 kr. ind i forbindelse med USA-cykelløbet, og pengene er gået til Børnecancer-Fonden.

Stig Nicolaysen har også cyklet og været med i tilrettelæggelsen for Team Rynkeby og cyklet distancen Aalborg-Paris seks gange, hvilket tager en uge at gennemføre og sammenlignet med USA-udfordringen, bare ligner en hyggeudflugt. En af turene var sønnen, Max, med på, og han er nu heldigvis erklæret fuldkommen rask efter kræftsygdommen!

Turen ned gennem Europa til Paris er socialt en afslappet tur med nogle rare mennesker sammenlignet med de hårde udfordringer i USA, tilføjer Stig Nicolaysen. Men jeg har ikke tabt modet, og planlægger et nyt forsøg på at gennemføre udfordringen tværs over USA i enten 2022 eller 2023, alt efter hvordan vilkårene er i forhold til den alvorlige og verdensomspændende Corona-epidemi.

Held og lykke til Stig Nicolaysen med projektet.

TRANSPORTERING
FORBUDT

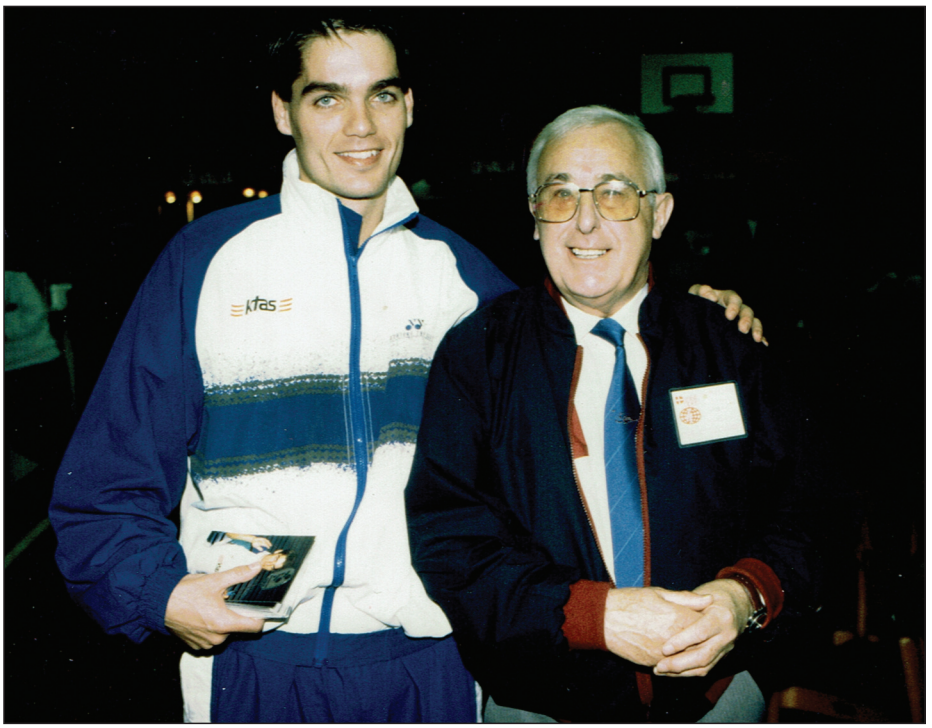

Af Keld Jensen

40 års jubilæum fejret med mobil udstilling

For mig starter en personlig relation til SIFA, fra mine første 6-7 år, som nabo vest for Aalborg Stadion, og senere de næste 10-12 år lige øst for stadion.

Fra vores køkkenvindue kunne vi se direkte over på det daværende atletiktræningsanlæg, der hvor asfalten i dag gør det ud for en p-plads. Der kunne jeg se Aalborgs dygtigste idrætsgymnast Henning Madsen øve sig igen og igen i barren.

Under den pompøse tribune herskede og trænede Atletklubben Jydens vægtløftere med Roy Kerol og Tage Johansen i spidsen.

Og på hele stadion herskede stadioninspektøren Selmer sammen med en stor flok kalkuner, som havde en uhyre aggressiv anfører. De sørgede i dagtimerne for, at ingen kom ind til herligheden **….** idrættens centercourt. Skete det, at en bold røg over muren til stadion ved garageanlægget på Ny Kastetvej, så var det med livet som indsats, man hentede den igen.

◀ *Håndbold*

Tennishallen var også stedet, hvor mange spændende håndboldkampe fandt sted. Billedet er fra 1950'erne. Kamp mellem Vejlby-Risskov Idrætsklub (VRI), Aarhus og Aalborg Håndboldklub i 2. division. VRI er i angreb. AH's forsvarsspillere i mørke trøjer er fra venstre: Erik Hansen, Ib Anton Knudsen, Aage Hansen, Carl Rasmussen og næsten skjult af bolden Flemming Hansen.

B1677, A14 Aalborg Håndboldklub.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

Ildsjælen Leo Møller

Den danske internationalt kendte badmintonspiller Poul-Erik Høyer ses her sammen med SIFA's tidligere formand Leo Møller ved Danish Open i Aalborg i 1992.
Poul-Erik blev i 2010 valgt som 25. medlem af dansk idræts Hall of Fame. Han er i dag præsident for det Internationale Badminton Forbund.

B2572, A21 Leo Møller.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

Indendørs idræt

Tennishallen ved Annebergvej var for mig stedet, hvor jeg levede og oplevede i vintermånedernes lange weekends. Selv en serie 2 kamp i håndbold kunne være betagende, og kunne man af Ejler få lov at vende scoretavlen, så var det helt fantastisk. Store kampe, store oplevelser har fæstnet sig i mit indre »arkiv«.

Gymnastiksalene på Ryesgade Skole og Poul Paghsgade Skole var træning for boksere og brydere, og her var de også … mestrene på madras og kanvas.

Tak til pionererne

»Sam« kaldte området for »Den olympiske by«. Det gjorde han, fordi der i hans barndom og ungdom boede flere olympiske deltagere i vestbyen, og ikke mindst fordi, der var et stadion og et foreningsliv, der til stadighed mindede

ham om et Aalborg, for hvem idrætten var lidenskab, store oplevelser og fællesskab.

Hans erindringer, mine erindringer, jeres og vore mange kammeraters erindringer, alt har det fortjent en plads i Aalborgs idrætshistorie.

At så mange fragmenter, så meget scrap, gulnede udklip, ridsede billeder, journaler, pokaler og sølvtøj osv. har fundet vej til samlingen er, som Aalborgs Idrætshistorie … helt fantastisk!

Tak til pionererne, til alle de som tog de første spæde skridt til det, der her 40 år efter er SIFA Idrætshistorisk Samling, tak til alle jer som hen ad vejen gennem de 40 år, på én eller anden måde har haft jeres lod og andel i »arkivets« tilbliven og eksistens. Ingen nævnt og slet ingen glemt, men lige nøjagtig én person har sin store andel ikke blot i SIFA's udvikling, men i »arkivets« fødsel og opvækst, nemlig Leo Møller. Ham er vi en særlig og stor tak skyldig.

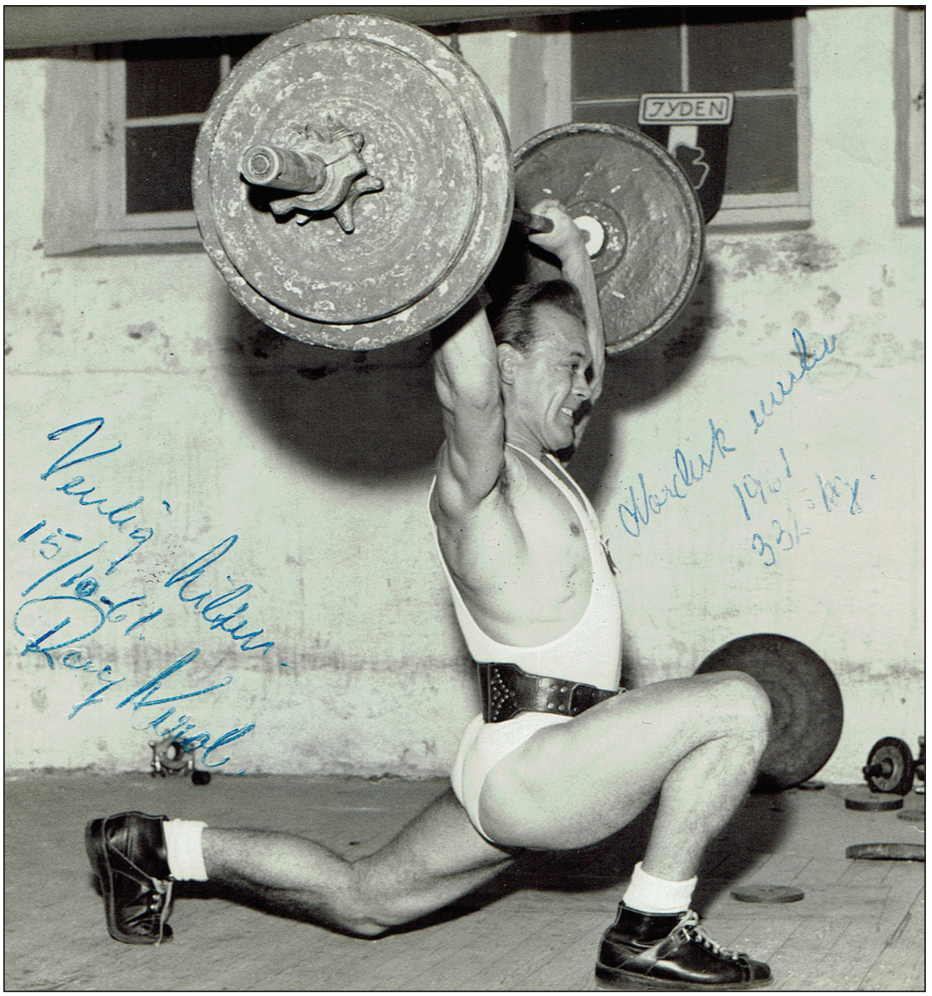

▲ *Tennishallen*

I mange år blev der afviklet stævner i indendørs fodbold i Tennishallen. Her er vi i 1951. Det er Ole Hedemann, Idrætsklubben »Chang« og Poul Nielsen, Nørresundby Boldklub, der kæmper om bolden.

B13202, A317 Nørresundby Boldklub.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

◀ *Nordisk mester*

Hjemme i Aalborg viser Roy Kerol, hvorfor han samme år har vundet det nordiske mesterskab i vægtløftning. Billedet er med en personlig hilsen den 15. oktober 1961.

F260, A72 Aalborg Atletklub »Jyden«.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

Med skiftende besætning af ildsjæle, så er vi i dag der, hvor vi alle kan klappe hinanden på skuldrene som en tak og tillykke med at Danmarks bedste idrætshistoriske samling ligger i Aalborg: SIFA Idrætshistorisk Samling (SIS). Naturligvis var SIS's 40 års jubilæum en oplagt mulighed for i et større forum at få præsenteret et udvalg af samlingens næsten 20.000 fotos, ledsaget af nogle af samlingens fysiske rariteter, så med opbakning fra alle medarbejdere i samlingen gav vi os selv en »hidsig« opgave:

Produktion af 40 års jubiiii rullende udstilling….

Vi fik lavet en forrygende aftale med »Springeren« – Maritimt Oplevelsescenter« (i daglig tale Marinemuseet), som gerne ville huse en udstilling for os, og de gav os såmænd også idéen til at lave den i form af en stribe såkaldte roll up bannere, suppleret med lån af montrer til sikker fremvisning af udvalgte emner fra vores faste udstilling.

På bare én måned lykkedes det at få udstillingen klargjort, efter et fantastisk holdarbejde blandt samlingens medarbejdere og trofaste »hangarounds«. Research, billeder og tekster blev hittet frem til en fortælling, dels om idrættens udvikling i Aalborg fra start til nu, dels om samlingens 40 år.

Den grafiske opsætning af fotos og tekster stod jeg selv for, så er der »bøffer«, så er det på min kappe. Men et godt redskab har vi fået, der viser samlingens bredde på flotteste vis, og som er let tilgængelig for de der har lyst.

Vi synes selv, vi er lykkedes godt, og vi har, som Lise Pedersen skriver i sin beretning, forhåbninger om, at Coronaen tillader nogle arrangementer, hvor udstillingen kan »blive luftet«.

Kontakt os endelig hvis du og din klub – eller det rigtige arrangement – giver mulighed for besøg af vores rullende udstilling.

Idrætten har en helt fantastisk goodwill i Aalborg, så også her var der en flot assist: Stor tak til vore to sponsorer, som har været økonomisk behjælpelige med udstillingen: Aalborg Havn og Himmerland Boligforening.

Endelig en tak til vore værter på »Springeren«, direktør Mads Sølver og historiker Andreas P. Hansen, som lagde lokaliteter til reception, spisning og til udstillingens første fire måneder.

◀ *Seniormesterskab i vægtløftning*

Tage Johansen ses her i 1974 på et hold, der lige har vundet det danske seniormesterskab i vægtløftning.
Holdet, der repræsenterede Aalborg Atletklub »Jyden«, er stående fra venstre: Varny Bærentsen, Tage Johansen, Preben Krebs og Carsten Thomsen.
Forrest fra venstre: Kim Agerbæk, Flemming Hansen og Steen Krogh Hansen.
Samlet 1582,5 kg.

B3389, A72 Aalborg Atletklub »Jyden«.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

▲ *Nordisk mester*

Aalborgs dygtige vægtløfter Roy Kerol hyldes her i 1961 for et nordisk mesterskab. Fra venstre ses Frode Laustsen, Kaj Larsen, ?, Roy Kerol, Strauss, Herman Larsen og Lars Luther.

F260, A72 Aalborg Atletklub »Jyden«.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

▼ *Henning Madsen*

Aalborgs dygtigste gymnast i mange år Henning Madsen, Aalborg Gymnastikforening, modtager til ejendom pokal udsat af Aalborg Stiftstidende.

B3400/F153, A244 Aalborg Gymnastikforening.
Sifa Idrætshistorisk Samling.

For 100 år siden

▼ *Aalborg Boldspilklub / Hasserisløbet / Aalborg Skyttekreds*

Billedet øverst til venstre: AaB's mesterskabshold i cricket i 1919. Siddende fra venstre: Niels Jensen, Mozart Arndt, Niels Madsen og Geert Jensen. Stående: L. P. Lauritzen, Bøgh Jensen, Carl Petersen, Aage Rasmussen, Oskar Jørgensen, Carl Lage og Robert Sørensen.

Billedet nederst til venstre: Starten til Hasserisløbet. I forreste række ses Karl Pedersen, AIK Aalborg med klublogo på trøjen. De tre sidste deltagere til højre er Aage Jakobsen, AFF, Karl Petersen, AFF og Aage Christiansen, AFF.

Billedet til højre: V. Fonseca fra Aalborg Skyttekreds på de militære skydebaner i Vesterkæret, som klubben benyttede i perioden 1880'erne-1930'erne.

B1607, A223 Aalborg Boldspilklub / B2751, A157 AIK Aalborg / B4362, A128 Aalborg Skyttekreds.
Alle tre billeder er fra Sifa Idrætshistorisk Samlings flere end 16.000 postkort og fotos.